

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

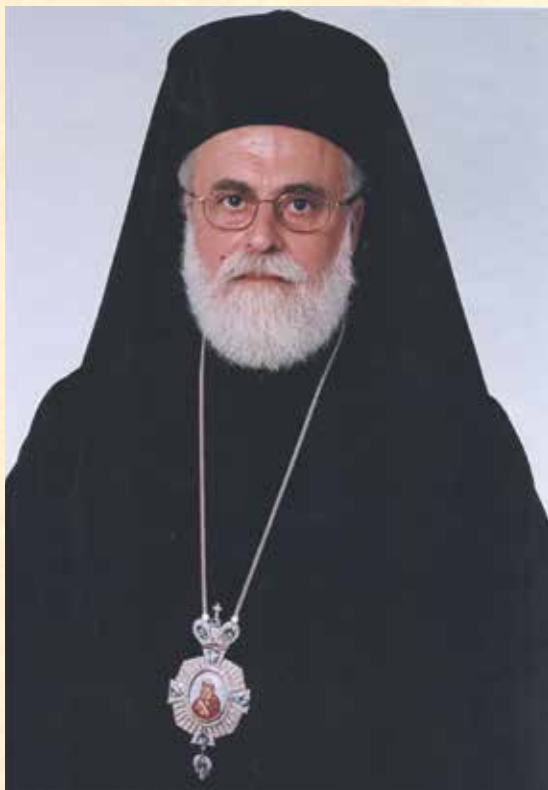
ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ

2014

**Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ**

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

Πρόλογος Σεβ. Μητροπολίτου

Πρό ὀλίγων ἐτῶν ἡ ἀνθρωπότης ἐόρτασε μέ φαντασμαγορικάς ἐκδηλώσεις, τήν ἔλευσιν τῆς τρίτης χιλιετίας, καί μέ τούς φρενήρεις ρυθμούς ταχύτητος πού πορεύεται πλέον, προέτρεξε μάλιστα τάς πανηγυρικάς ἐκδηλώσεις κατά ἓνα ἔτος. Φυσικά τό οὐσιαστικόν πρόβλημα δέν σχετίζεται μέ τήν πολυσυζητημένην ὀρθότητα ἢ μή, τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐνάρξεως τῆς τρίτης αὐτῆς χιλιετίας, ἀλλά μέ τόν προσδιορισμόν καί τήν στάσιν ζωῆς τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου σχετικῶς μέ τόν χρόνο, καί πρωτίστως μέ τόν ἑαυτόν του, τήν πρός τόν «πλησίον» του ἀγάπην, ἀλλά καί τήν πρός Θεόν.

Εὐρισκόμενοι ἐνώπιον πολλῶν προβλημάτων, νέων προκλήσεων καί ἀνατρεπτικῶν κοσμοθεωριῶν, μέ κορυφαίας τήν διαβόητον παγκοσμιοποίησιν, τήν πολυπολιτισμικότητα καί τήν γενικήν

ἰσοπέδωσιν εἰς τοὺς θεσμούς καί τὰς πνευματικάς ἀξίας, καλούμεθα νὰ ἀντιταχθοῦμε σθεναρῶς εἰς τοὺς ἐμπνευστάς καί εἰσηγητάς τῶν συγχρόνων αὐτῶν ὁδοστρωτήρων, οἱ ὅποιοι «φιλοτίμως» καί μέ ἀπίστευτην μεθοδικότητα ἀπεργάζονται τήν ἀποδόμησιν τῶν πάντων, μέ ἀπώτερον σκοπόν, τόν ἀπόλυτον ὑποβιβασμόν τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρη αὐτοῦ ἐξαχρείωσιν. Ὑπ' αὐτάς τὰς ζοφεράς συνθήκας, ἡ ἔναρξις τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους 2014 καθίσταται μιά εὐλογημένη εὐκαιρία διὰ νὰ συνειδητοποιήσωμεν –τόσον οἱ ἐγγύς, ὅσον καί οἱ μακράν τοῦ Θεοῦ πορευόμενοι– τήν βαθυτάτην ἀνάγκην τῆς σωτηρίας καί λυτρώσεως, ὅχι μόνον ἐνός ἐκάστου, ἀλλά καί αὐτοῦ τοῦ σύμπαντος κόσμου, κατὰ τήν καθημερινήν προσευχήν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπειτα, ὡς ἄνθρωποι «σάρκα φοροῦντες καί τόν κόσμον οἰκοῦντες», δέν πρέπει νὰ ξεχνοῦμεν ὅτι ἀπειλούμεθα καί ἡμεῖς ἐκ τῶν ὀλεθρίων αὐτῶν πλανῶν, καί πολλάκις ἀποπροσανατολιζόμεθα ἐκ τῆς οὐρανοδρόμου πορείας μας. Διὰ τοῦτο δέν πρέπει νὰ λησμονοῦμε τήν Ἀποστολικήν προτροπήν, «Μή συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλά μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός ὑμῶν,

εἰς τό δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον» (Ρωμ. ιβ', 2). Ἐπιτακτική ἀνάγκη λοιπόν, εἶναι ἡ διαρκῆς κατήχησις καί ὑπόμνησις τοῦ σωτηριώδους Εὐαγγελικοῦ λόγου καί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Ἀστέρες ὁλόφωτοι, ἀπαλύνοντες τόν πνευματικόν ζόφον τοῦ παρόντος αἰῶνος, εἶναι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ὄρισαν ὡς ὑπέρτατον σκοπόν τῆς ζωῆς των, τήν τήρησιν τοῦ θείου θελήματος, καί ἕναν τέτοιον ἀειφεγγῇ φωστήρα, θά προσεγγίσωμεν εἰς τό ἐφετεινόν μας ἡμερολόγιον, προκειμένου νά ἐπιτύχομεν δι' αὐτοῦ πνευματικήν ὠφέλειαν, καί βοήθειαν. Πρόκειται διά τόν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Κοσμᾶ τόν Αἰτωλόν, ὁ ὅποιος μέ τό αἷμα του ἐπιβεβαίωσε τήν αὐθεντικότητα καί πιστότητα τοῦ εὐαγγελικοῦ του λόγου. Διά τοῦτο ἀναδημοσιεύομεν εἰς τήν παροῦσαν ἔκδοσιν, τήν λίαν ἐπίκαιρον ἐργασίαν «*Μήνυμα εἰς τόν ἄνθρωπον τῆς τρίτης χιλιετίας, μέ βάση τήν διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ*», τοῦ αἰδεσιμολ/του Πρωτοπρ. π. Γεωργίου Χρ. Εὐθυμίου, Ἐπικούρου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί ἐμπείρου πνευματικοῦ Πατρός, τόν ὅποιον συγχαίρομεν διά τό

πόνημά του αὐτό καί εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διά τήν εὐγενή του παραχώρησιν.

Ὁ μέγας αὐτός Πατήρ καί Διδάσκαλος, συνέλαβε εἰς τό πλήρωμά της τήν ἐντολήν «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Ματθ. ιθ, '19) καί ἡγάπησε τόν ἑαυτόν του μέ τήν σωστήν ἀγάπην, διά τοῦτο καί τόν συνέδεσε μέ τόν μόνον τέλειον, μόνον Ἅγιον, μόνον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐκτοτε χρέος του θεωροῦσε, τήν σύνδεσιν καί τοῦ πλησίον του μέ τήν πηγὴ τῆς ζωῆς, τόν Χριστόν. Διά τήν πραγματοποιήσιν τοῦ εὐσεβοῦς του πόθου, κατεσκεύασε πτέρυγες καί πετᾶ. Πετᾶ σ' ὅλη σχεδόν τήν ὑπόδουλον Πατρίδα, διά νά φέρει τό λυτρωτικό μήνυμα παντοῦ. Νά ἐκπληρώσει τήν θεῖαν ἀποστολήν του καί νά φέρει εἰς πληρότητα τό κηρυκτικόν ἔργον πού τοῦ ἀνέθεσεν ὁ Χριστός. Δικαίως λοιπόν, ἀποτελεῖ τόν ἀπλανῆ ὁδοδείκτη, χειραγωγόν καί διδάσκαλόν μας εἰς τήν Ὁρθόδοξον πνευματικότητα, καθὼς καί τόν ἀνύστακτον πρέσβυν, ὁ ὁποῖος πρεσβεύει διαπαντός εἰς τόν Θρόνον τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζομένου Γένους καί τῆς Πατρίδος μας, ἡ ὁποία δεινῶς ἐδοκιμάσθη καθ' ὅλην τήν ἱστορίαν της καί δοκιμάζεται.

Εὐλογημένος, λοιπόν, ὁ νέος χρόνος ἀδελφοί μου. Τό 2014, ἅς εἶναι γεμάτο Χριστόν, μυστηριακήν ζωήν, ἀγιοπατερικήν πορείαν, καί θυσιαστικήν ἀγάπην. Τοιουτοτρόπως θά εὐλογήσει ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός, διά πρεσβειῶν τοῦ Παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου, τό νέον ἔτος καί τήν ζωήν ὅλων. Ὁ διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀνάπλασιν σαρκωθείς Κύριος, εἴθε νά χαρίζη ὑμῖν πᾶσαν εὐλογίαν καί νά ἐκπληροῖ πᾶσαν ἀγαθή καί ψυχωφελῇ προσδοκία σας.

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν καί πατρικῆς ἀγάπης:

Ὁ Μητροπολίτης

Ἦς Χρυσόστομος

1	Τ	☹	† Περιτομή Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου
2	Π		Σιλβέστρου π. Ρώμης, Θεαγένους ἱερομ., Σεραφεῖμ Σάρωφ
3	Π		Μαλαχίου προφ., Γορδίου μάρτ., Θωμαΐδος τῆς Λεσβίας
4	Σ		Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων, Θεοκτίστου, Ὀνουφρίου ἐν Χίω
5	Κ		† ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Θεοπέμπτου, Θεωνᾶ μ., Συγκλητικῆς
6	Δ		† ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
7	Τ		† Σύναξη Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
8	Τ	☺	Γεωργίου Χοζεβίτου, Δομνίκης, Κύρου ΚΠόλεως
9	Π		Πολυεύκτου μάρτ., Εὐστρατίου ὁσ.
10	Π		† Γρηγορίου Νύσσης, Δομετιανοῦ, Μαρκιανοῦ
11	Σ		Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου, Ἀγαπίου ὁσ.
12	Κ		† ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Τατιανῆς, Εὐθασίας, Μερτίου, Πέτρου μ.
13	Δ		Ἑρμούλου, Στρατονίκου τῶν μαρτ.
14	Τ		Ἀγνῆς μάρτυρος, Τῶν ἐν Σινᾷ ἀναιρεθέντων Πατέρων
15	Τ		Παύλου τοῦ Θηβαίου, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου
16	Π	☺	Ἡ Προσκύνηση τῆς ἀλύσεως τοῦ ἁπ. Πέτρου
17	Π		† Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Ἀντωνίου Βεροίας, Γεωργίου Ἰωαν.
18	Σ		† Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας
19	Κ		† ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. Μακαρίου Αἰγυπτίου, Μάρκου Εὐγενικοῦ
20	Δ		† Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Ζαχαρίου Ἄρτης
21	Τ		Μαξίμου ὁμολογητοῦ, Εὐγενίου μάρτ. τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος
22	Τ		† Τιμοθέου ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου
23	Π		Κλήμεντος ἐπ. Ἀγκύρας, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ
24	Π	☺	Βαβύλα ἱερομάρτ., Ξένης ὁσίας, Φίλωνος ὁσ.
25	Σ		† Γρηγορίου Θεολόγου, Αὐξεντίου νεομ.
26	Κ		† ΙΕ' ΛΟΥΚΑ. Ξενοφῶντος ὁσίου, Σαμψῶν ὁσίου
27	Δ		† Ἀνακομιδὴ λειψ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
28	Τ		Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Παλλαδίου καὶ Ἰακώβου ὁσίων
29	Τ		Ἀνακομιδὴ λειψ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου
30	Π	☹	† Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἀνάμν. εὐρ. εἰκόνας Εὐαγγ. Τήνου
31	Π		Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων, Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
1	Κολασ. β' 8-12	Λουκ. β' 20-21, 40-52	
5	Β' Τιμ. δ' 5-8	Μάρκ. α' 1-8	γ' / ζ'
6	Τιτ. β' 11-14, γ' 4-7	Ματθ. γ' 13-17	
7	Πρξ. ιθ' 1-8	Ίωάν. α' 29-34	
12	Έφεσ. δ' 7-13	Ματθ. δ' 12-17	δ' / Ζ'
17	Έβρ. ιγ' 17-21	Λουκ. ζ' 17-23	
18	Έβρ. ιγ' 7-16	Ματθ. ε' 14-19	
19	Κολασ. γ' 4-11	Λουκ. ιζ' 12-19	πλ. α' / Η'
22	Β' Τιμ. α' 3-9	Ματθ. ιζ' 14-23	
25	Έβρ. ζ' 26 - η' 2	Ίωάν. ι' 9-16	
26	Α' Τιμ. δ' 9-15	Λουκ. ιθ' 1-10	πλ. β' / Θ'
30	Έβρ. ιγ' 7-16	Ματθ. ε' 14-19	

«Τόν Χριστόν μας πα-
ρακαλῶ νά μέ δυναμώ-
ση νά νικήσω τούς τρεῖς
ἐχθρούς: τόν κόσμον, τήν
σάρκα καί τόν διάβολον».

(Άγ. Κοσμάς Αἰτωλός)

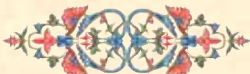
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

1	Σ	Τρύφωνος μάρτ., Περπετούας, Ἀναστασίου νεομ.
2	Κ	† Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
3	Δ	Συμεῶν Θεοδόχου, Ἀννης προφήτιδος
4	Τ	Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Νικολάου ὁμολογητοῦ
5	Τ	Ἀγάθης μάρτ., Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ
6	Π	 Φωτίου πατρ. ΚΠόλεως, Βουκόλου ἐπ. Σμύρνης
7	Π	Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου, Λουκά τοῦ ἐν Στειρίῳ
8	Σ	Ζαχαρίου προφ., Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου
9	Κ	† ΤΕΛΩΝΟΥ & ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. (Ἀρχὴ Τριωδίου)
10	Δ	Χαραλάμπους ἱερομ., Ἀναστασίου Ἱεροσ.
11	Τ	† Βλασίου ἱερομ., Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας
12	Τ	† Μελετίου Ὁσίου τοῦ ἐν Ρόδῳ ἀσκήσαντος, Ἀντωνίου ΚΠόλεως
13	Π	Ἀκύλλα καὶ Πρισκίλλης ἀποστ., Μαρτινιανοῦ, Εὐλογίου
14	Π	Αὐξεντίου, Μάρωνος ὁσ., Γεωργίου Μυτιλήνης
15	Σ	 Ὁνησίμου ἀποστ., Εὐσεβίου ὁσ., Ἀνθίμου ἐν Χίῳ
16	Κ	† ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ. Παμφίλου μάρτ., Φλαβιανοῦ ΚΠόλεως
17	Δ	Θεοδώρου Τήρωνος, Θεοδώρου νεομ.
18	Τ	Λέοντος π. Ρώμης, Ἀγαπητοῦ ὁμολογητοῦ
19	Τ	† Φιλοθέης Ἀθηναίας, Φιλήμονος & Ἀπφίας ἀπ., Κόνωνος ὁσ.
20	Π	Λέοντος ἐπ. Κατάνης, Βησσαρίωνος ὁσίου
21	Π	Τιμοθέου ἐν Συμβόλοις, Εὐσταθίου Ἀντιοχείας
22	Σ	 † Ψυχοσάββατο. Εὕρεση λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μ.
23	Κ	† ΑΠΟΚΡΕΩ. Πολυκάρπου Σμύρνης, Γοργονίας ὁσ.
24	Δ	Α' & Β' εὕρεσις τιμ. Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
25	Τ	Ταρασίου πατρ. ΚΠόλεως, Ρηγίνου ἐπ. Σκοπέλου
26	Τ	† Φωτεινῆς Σαμαρείτιδος & τῶν σὺν αὐτῇ, Πορφυρίου Γάζης
27	Π	Προκοπίου Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτ.
28	Π	Βασιλείου ὁμολ., Κυράνης νεομ., Κασσιανοῦ ὁσ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΩΘΙΝΟΝ
2	Έβρ. ζ' 7-17	Λουκ. β' 22-40	βαρύς/-
9	Β' Τιμ. γ' 10-15	Λουκ. ιη' 10-14	πλ. δ' / ΙΑ'
10	Β' Τιμ. β' 1-10	Ίωάν. ιε' 17 - ι' 52	
11	Β' Πέτρου β' 9-22	Μάρκ. ιγ' 14-23	
12	Β' Πέτρου γ' 1-17	Μάρκ. ιγ' 24-31	
16	Α' Κορ. ζ' 12-20	Λουκ. ιε' 11-32	α' / Α'
22	Α' Θεσ. δ' 13-17	Λουκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36	
23	Α' Κορ. η' 8-13, θ' 1-2	Ματθ. κε' 25, 31-46	β' / Β'
24	Β' Κορ. δ' 6-15	Ματθ. ια' 2-15	

«Μελετῶντας τό ἅγιον καί ἱερόν Εὐαγγέλιον
εὗρον μέσα πολλά καί διάφορα νοήματα, τά
ὅποῖα εἶναι ὅλα μαργαριτάρια, διαμάντια, θη-
σαυρός, πλοῦτος, χαρά, εὐφροσύνη, ζῶή αἰώ-
νιος».

(Ἁγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	Σ	☉	Εὐδοκίας ὁσιομ., Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μάρτ.
2	Κ		† ΤΥΡΙΝΗΣ . Νικολάου Πλανᾶ, Εὐθαλίας παρθενομ.
3	Δ		† ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ . Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου μ.
4	Τ		Γερασίμου Ἰορδανίτου, Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς μάρτ.
5	Τ		Κόνωνος ὁσιομ., Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου
6	Π		Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μάρτ., Ἀνάμνησις Εὐρ. Τιμ. Σταυροῦ
7	Π		† Α΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ . Λαυρεντίου ὁσ., Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ
8	Σ	☾	† Θαῦμα κολλύβων ἁγ. Θεοδώρου . Ἑρμοῦ ἀποστ.
9	Κ		† Α΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ , Ὁρθοδοξίας, Ἀγίων 40 Μαρτύρων
10	Δ		Κοδράτου ἐν Κορίνθῳ, Ἀναστασίας Πατρικίας
11	Τ		Σωφρονίου Ἱεροσολ., Θεοδώρας ἐν Ἄρτῃ
12	Τ		Συμεῶν Ν. Θεολόγου, Θεοφάνους ὁμολ., Γρηγορίου Διαλόγου
13	Π		Ἀνακομ. λειψ. Νικηφόρου ΚΠόλεως, Πουπλίου ἐπ. Ἀθηνῶν
14	Π		† Β΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ . Βενεδίκτου ὁσίου, Εὐσχήμενος ἐπ.
15	Σ		Ἀγαπίου μ., Ἀριστοβούλου ἀπ., Μανουήλ νεομ.
16	Κ	☼	† Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ , Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ρωμανοῦ μάρτ.
17	Δ		Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Θεοσηρῆς ὁμ.
18	Τ		Κυρίλλου πατρ. Ἱεροσολύμων
19	Τ		Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μάρτ., Δημητρίου νεομάρτ.
20	Π		Τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθ. Πατέρων, Νικήτα ὁμ.
21	Π		† Γ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ . Ἰακώβου ὁμολογ., Θωμᾶ πατρ. ΚΠόλεως
22	Σ		Βασιλείου Ἀγκύρας, Καλλινίκης μάρτ.
23	Κ		† Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ . Σταυροπροσκυνήσεως. Νίκωνος ὁσ.
24	Δ	☾	Παρθενίου ΚΠόλεως, Ἀρτέμονος, Ζαχαρίου
25	Τ		† ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἑθνικὴ Ἑορτή)
26	Τ		Σύναξις Ἀρχαγγ. Γαβριήλ, τῶν ἐν Γοτθία 26 Μαρτύρων
27	Π		Ματρώνης ὁσίας, Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μ., Παύλου Κορίνθου
28	Π		† Δ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ . Ἡρωδίωνος ἀποστ. Ἰλαρίωνος ὁσ.
29	Σ		Μάρκου ἐπισκ. Ἀρεθουσίων
30	Κ	☉	† Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ . Ἰωάννου Κλίμακος. Εὐβούλης μάρτ.
31	Δ		Ὑπατίου καὶ Ἀκακίου ἱερομαρτύρων

ΜΑΡΤΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΟΝΟΝ
2	Ρωμ. ιγ' 11-14 ιδ' 1-4	Ματθ. ζ' 14-21	γ' / Γ'
8	Β' Τιμ. β' 1-10	Μάρκ. β' 23 - γ' 5	
9	Έβρ. ιβ' 1-10	Ίωάν. α' 44-52	δ' / Δ'
16	Έβρ. α' 10-14, β' 1-3	Μάρκ. β' 1-12	πλ. α' / Ε'
23	Έβρ. δ' 14-16, ε' 1-6	Μάρκ. η' 34-38, θ' 1	πλ. β' / ς'
25	Έβρ. β' 11-18	Λουκ. α' 24-38	
30	Έβρ. ς' 13-20	Μάρκ. θ' 17-31	βαρύς / Ζ'

«Μέ λέγει ὁ Χριστός μου: Νά ζητήσης τούς ἀδελφούς καί τές ἀδελφές σου νά δεθῇτε μέ τήν ἀγάπην, νά σᾶς βάλω εἰς τόν Παράδεισον νά χαίρεσθε πάντοτε καί νά μὴν σᾶς βάλω εἰς τήν κόλασιν νά καίεσθε πάντοτε».

(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	T	Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτ.
2	T	† M. Κανών. Τίτου ὁσίου, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτ.
3	Π	Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, Νικήτα ὁμολογητοῦ
4	Π	† Ἀκάθιστος Ὑμνος, Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ, Πλάτωνος μ.
5	Σ	Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτ.
6	K	† Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Σιναΐτου, Εὐτυχίου ΚΠόλεως
7	Δ	 Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων
8	T	Ἡρωδίωνος, Ρούφου, Ἑρμοῦ ἀπ., Κελεστίνου Ρώμης
9	T	Εὐψυχίου μάρτ., Βαδίου ιερομάρτ.
10	Π	Γρηγορίου Ε' ιερομάρτυρος, Τερεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μ.
11	Π	Ἀντίπα ἐπ. Περγάμου, Τρυφαίνης ὁσίας
12	Σ	† Λαζάρου, Ἀνθούσης ὁσ., Ἀκακίου Κausοκαλ.
13	K	† ΒΑΪΩΝ. Μαρτίνου π. Ρώμης, Θεοδοσίου καὶ Ζωΐλου μαρτ.
14	Δ	† Μεγ. Δευτέρα, Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου
15	T	 † Μεγ. Τρίτη, Τῶν 10 Παρθένων
16	T	† Μεγ. Τετάρτη, Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον
17	Π	† Μεγ. Πέμπτη, Ὁ Μυστικός Δεῖπνος
18	Π	† Μεγ. Παρασκευή, Τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου
19	Σ	† Μεγ. Σάββατο, Ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου
20	K	† ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
21	Δ	 † Δευτέρα Διακαινησίμου, Ἰανουαρίου, Ἀναστασία Σιν.
22	T	† Γρηγορίου Ὁσίου τοῦ Γραβανοῦ τοῦ ἐν Πάτμῳ, Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης. Ναθαναὴλ ἐπισκόπου
23	T	† Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Νικάνδρου Ὁσίου τοῦ ἐκ Καστελλορίζου
24	Π	† Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ, Σάββα στρατηλ.
25	Π	† Ζωοδόχου Πηγῆς, Μάρκου ἀποστόλου, Νίκης μάρτυρος
26	Σ	Βασιλέως ἐπ. Ἀμασείας, Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων
27	K	† ΘΩΜΑ. Συμεών ἐπισκ. Ἱεροσολύμων
28	Δ	Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων, Θεόγνιδος ὁσ.
29	T	 Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἀπ., Κερκύρας μάρτ.
30	T	Ἰακώβου ἀποστόλου, Κλήμεντος ὁσίου, Ἀργυρῆς νεομ.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
6	Έβρ. θ' 11-14	Μρ. ι' 32-45	πλ. δ' / Η'
12	Έβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8	Ίωάν. ια' 1-45	
13	Φιλιπ. δ' 4-9	Ίωάν. ιβ' 1-18	-/-
20	Πρξ. α' 1-9	Ίωάν. α' 1-17	-/-
21	Πρξ. α' 12-17, 21-26	Ίωάν. α' 18-28	
22	Πρξ. β' 14-21	Λουκ. κδ' 12-35	
23	Πρξ. ιβ' 1-11	Ίωάν. α' 35-52	
25	Α' Πετ. ε' 6-14	Ίωάν. β' 12-22	
27	Πρξ. ε' 12-20	Ίωάν. κ' 19-31	- / Α'

«Πρέσχει καί ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί, ὅταν
 γέλωμεν νά κάμωμεν καμμίαν ἁμαρτίαν, νά
 στοχαζώμεθα ὅτι ὁ Θεός εἶναι μέσα εἰς τήν
 καρδίαν μας, ἐμπρός εἰς τά μάτια μας, εἶναι
 πανταχοῦ παρών καί μᾶς βλέπει».

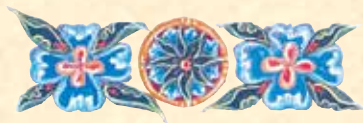
(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	Π	Ἱερεμίου προφήτου, Εὐθυμίου ἐκ Δημητσάνης
2	Π	Ἀνακομιδῇ λειψ. Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου
3	Σ	Τιμοθέου καὶ Μαύρας, Πέτρου ἐπισκόπου Ἀγκύρας
4	Κ	† ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Νικηφόρου Ἀθ., Πελαγίας μάρτ.
5	Δ	† Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος, Εὐθυμίου Μαδύτου
6	Τ	Ἰώβ δικαίου καὶ πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὁσίου
7	Τ	 Τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου Τιμίου Σταυροῦ, Ἀκακίου
8	Π	† Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου
9	Π	Ἡσαΐου προφ., Χριστοφόρου μάρτ.
10	Σ	Σίμωνος ἀποστ. Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου ὁσίου
11	Κ	† ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Μωκίου ἱερομ., Κυρίλλου & Μεθοδίου ἱσ.
12	Δ	Ἐπιφανίου Κύπρου, Γερμανοῦ ΚΠόλεως
13	Τ	Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολ., Πανσικάκου
14	Τ	 † Μεσοπεντηκοστῆς. Ἰσιδώρου ἐν Χίῳ, Θεράποντος ἱερομ.
15	Π	Ἀχιλλίου Λαρίσης, Παχωμίου ὁσ. τοῦ Μεγάλου
16	Π	Θεοδώρου ἡγιασμένου, Γεωργίου τοῦ ὁμολογητοῦ
17	Σ	Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἐκ τῶν 70 ἀποστ.
18	Κ	† ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Διονυσίου, Ἡρακλείου, Πέτρου μ.
19	Δ	Πατρικίου Προύσσης ἱερομ.
20	Τ	Θαλλελαίου μάρτ. ἱαματ., Λυδίας τῆς Φιλιππησίας
21	Τ	 † Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἱσαποστ., Βησσαρίωνος
22	Π	Βασιλίσκου μάρτ., Παύλου καὶ Δημητρίου νεομ. ἐν Τριπόλει
23	Π	Μιχαήλ Συνάδων, Συνεσίου ἐπισκ.
24	Σ	Συμεών τοῦ Θαυμαστορείτου, Μελετίου μάρτ.
25	Κ	† ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ. Γ' Εὐρ. Τιμ. Κεφ. Ἰωάννου Προδρόμου
26	Δ	Κάρπου καὶ Ἀλφαίου ἐκ τῶν 70 ἀπ.
27	Τ	Ἑλλαδίου ἱερομ., Ἰωάννου τοῦ Ρώσου τοῦ ὁμολ.
28	Τ	 Τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, Εὐτυχοῦς ἐπ. Μελιτηνῆς μάρτ.
29	Π	† ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ. Θεοδοσίας μάρτ.
30	Π	Ἰσαακίου ἡγουμένου μονῆς Δαλμάτων
31	Σ	Ἑρμείου ἀποστ., τῶν ἐν Ἀσκάλῳ μαρτύρων

ΜΑΪΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
4	Πρξ. ζ' 1-7	Μάρκ. ιε' 43-47, ις' 1-8	β' / Δ'
5	Πρξ. ζ' 8-15, ζ' 1-5, 47-60	Ἰωάν. δ' 46-54	
11	Πρξ. θ' 32-42	Ἰωάν. ε' 1-15	γ' / Ε'
14	Πρξ. ιδ' 6-18	Ἰωάν. ζ' 14-30	
18	Πρξ. ια' 19-30	Ἰωάν. δ' 5-42	δ' / Ζ'
21	Πρξ. κς' 1, 12-20	Ἰωάν. ι' 1-9	
25	Β' Κορ. δ' 6-15	Ἰωάν. θ' 1-38	πλ. α' / Η'
29	Πρξ. α' 1-12	Λουκ. κδ' 36-53	

«Νά ἐντρεπώμεθα τοὺς Ἀγγέλους, τοὺς Ἁγί-
ους, καὶ μάλιστα τόν Ἄγγελον, τόν Φύλακα
τῆς ψυχῆς μας ὁποῦ μᾶς βλέπει, ὅταν θέλω-
μεν νά κάμωμεν καμμίαν ἁμαρτίαν».

(Ἁγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	K	† ΤΩΝ ΑΓ. 318 ΠΑΤΕΡΩΝ. Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου
2	Δ	Νικηφόρου ἀρχιεπ. ΚΠόλεως
3	T	Λουκιλλιανοῦ, Παύλου καὶ Παύλης μαρτ.
4	T	Μητροφάνους ΚΠόλεως, Μάρθας καὶ Μαρίας
5	Π	☾ Δωροθέου ἐπισκ. Τύρου, Νικάνδρου μάρτ.
6	Π	Ἰαρίωνος ὁσ., Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ
7	Σ	† Ψυχοσάββατο. Θεοδότου Ἀγκύρας, Ζηναΐδος μάρτ.
8	K	† ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἀνακομ. λειψ. Θεοδώρου Στρατ.
9	Δ	† ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας
10	T	Ἀλεξάνδρου & Ἀντωνίνης μ., Θεοφάνους & Πανσέμνης ὁσ.
11	T	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστ.
12	Π	Ὀνουφρίου ὁσ., Πέτρου ἐν Ἄθῳ
13	Π	☺ Ἀκυλίνης μάρτ., Διοδώρου μάρτ. Ἀντιπάτρου Βόστρων
14	Σ	Ἐλισσαίου προφ., Μεθοδίου ΚΠόλεως
15	K	† ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ. Ἱερωνύμου ὁσ., Ἀμμῶς προφ.
16	Δ	Τύχωνος ἐπ. Ἀμαθοῦντος, Αὐγουστίνου Ἰππῶνος
17	T	Ἰσαύρου, Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτ.
18	T	Λεοντίου ἐξ Αἰγίνης, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου μαρτ.
19	Π	☾ Ἰούδα Θαδδαίου τοῦ ἀπ., Παΐσιου τοῦ Μεγάλου
20	Π	Μεθοδίου ἐπ. Πατάρων, Νικολάου τοῦ Καβάσιλα
21	Σ	† Νικήτα Νεομάρτυρος τοῦ Νισυρίου, Ἀφροδισίου μ., Ἰουλιανοῦ μ., Τερεντίου ἱερομ.
22	K	† Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐσεβίου Σαμοσάτων ἱερομ., Ζήνωνος
23	Δ	Ἀριστοκλέους μάρτ., Δημητρίου καὶ Ἀθανασίου μαρτ.
24	T	† Τό Γενέθλιο τοῦ Προδρόμου, Ἀθανασίου ὁσ. τοῦ Παρίου
25	T	Φεβρωνίας, Ὁρεντίου, Γεωργίου καὶ Προκοπίου νεομ.
26	Π	Δαβίδ ὁσ. ἐν Θεσ/νίκη, Ἰωάννου ἐπ. Γοτθίας
27	Π	☾ Σαμψών τοῦ Ξενοδόχου, Ἰωάννας καὶ Μαρίας μυρ.
28	Σ	Ἀνακομ. λειψ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων
29	K	† Πέτρου καὶ Παύλου τῶν πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων
30	Δ	† Ἡ Σύναξη τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων

ΙΟΥΝΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΩΘΙΝΟΝ
1	Πρξ. κ' 16-18, 28-36	Ἰωάν. ιζ' 1-13	πλ. β' / Γ'
7	Α' Θεσ. δ' 13-17	Ἰωάν. κα' 14-25	
8	Πρξ. β' 1-11	Ἰωάν. ζ' 37-52, η' 12	-/-
9	Ἐφεσ. ε' 8-19	Ματθ. ιη' 10-20	
15	Ἐβρ. ια' 33-40 ιβ' 1-2	Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30	πλ. δ' / Α'
22	Ρωμ. β' 10-16	Ματθ. δ' 18-23	α' / Β'
24	Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4	Λουκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80	
29	Β' Κορ. ια' 21 - ιβ' 9	Ματθ. ις' 13-19	β' / Γ'
30	Α' Κορ. δ' 9-16	Ματθ. θ' 36, ι' 1-8	

«Ἄν καί ἁμαρτάνωμεν χιλιάδες φορές τήν ὥραν, ὁ Θεός μᾶς εὐσπλαγχνίζεται ὡςάν πατέρα καί δέν μᾶς θανατώνει νά μᾶς βάλη εἰς τήν κόλασιν, ἀλλά περιμένει τήν μετάνοιάν μας μέ τάς ἀγκάλας ἀνοικτάς».

(Ἁγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	T	Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων
2	T	Κατάθεσις τιμ. Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου, Λάμπρου νεομ.
3	Π	Ἰακίνθου, Θεοδότῃς μ., Ἀνατολίου ΚΠόλεως
4	Π	Ἀνδρέου μελωδοῦ, Λουκίας μ., Μιχαήλ Χωνιάτη
5	Σ	 Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων
6	K	† Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σισώη μεγ., Φιλήμονος, Ὀνησίμου
7	Δ	Κυριακῆς μεγαλομ., Θωμᾶ Μαλεῖνου
8	T	† Προκοπίου μεγαλομ., Θεοφίλου ὁς. μυροβλ.
9	T	Παγκρατίου ἱερομ., Μιχαήλ Πακνανᾶ νεομ.
10	Π	Τῶν 45 Μαρτύρων ἐν Νικοπόλει Ἄρμ., Γρηγορίου ἐπ. Ἄσσου
11	Π	† Εὐφημίας μεγαλομ., Ὁλας ἱσαποστ.
12	Σ	 Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου μαρτ., Βερονίκης αἵμορ.
13	K	† ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ Δ' ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ. Σύναξις Ἀρχαγγ. Γαβριήλ
14	Δ	Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἀκύλα ἀποστ., Ἰωσήφ Θεσ/κης
15	T	Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης, Βλαδιμήρου ἱσαποστ.
16	T	Ἀθηνογένους ἱερομ., Φαύστου μάρτ.
17	Π	† Μαρίνης μεγαλομ., Κλήμεντος ἐπ. Ἀχρίδος
18	Π	Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης μαρτ.
19	Σ	 Μακρίνας ὁσίας, Δίου ὁσίου, Θεοδώρου Ἐδέσσης
20	K	† ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προφ. Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου
21	Δ	Συμεών τοῦ διὰ Χριστόν Σαλοῦ
22	T	Μαρίας Μαγδαληνῆς, Μαρκέλλας παρθενομ.
23	T	Ἰεζεκιήλ προφ., Φωκᾶ & Ἀπολλωνίου ἱερομ., Πελαγίας Τηνίας
24	Π	Χριστίνης μεγαλομ., Ἀθηναγόρα μάρτ.
25	Π	† Ἡ κοίμησις τῆς Ἁγ. Ἄννης, Ὀλυμπιάδος διακον.
26	Σ	† Παρασκευῆς ἀθληφόρου, Ἑρμολάου ἱερομ.
27	K	 † Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παντελεήμονος τοῦ Ἰαματικοῦ Πολιοῦχου Τήλου
28	Δ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος ἀπ. Εἰρήνης Χρυσοβαλ.
29	T	Καλλινίκου, Θεοδότῃς καὶ τῶν τέκνων
30	T	Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἀνδρονίκου ἐκ τῶν 70 ἀπ.
31	Π	Προεόρτια τῆς Προόδου τοῦ Τιμ. Σταυροῦ, Εὐδοκίμου δικαίου

ΙΟΥΛΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
1	Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 8	Ματθ. ι' 1, 5-8	γ' / Δ'
2	Έβρ. θ' 1-7	Λουκ. α' 39-49, 56	
6	Ρωμ. ζ' 18-23	Ματθ. η' 5-13	
7	Ρωμ. ιβ' 4-5, 15-21	Ματθ. ιβ' 9-13	
8	Α' Τιμ. δ' 9-15	Ματθ. ιβ' 14-17, 22-30	δ' / Ε'
11	Β' Κορ. ζ' 1-10	Λουκ. ζ' 36-50	
13	Τιτ. γ' 8-15	Ματθ. ε' 14-19	
17	Γαλ. γ' 23 - δ' 5	Μάρκ. ε' 24-34	
20	Ίακ. ε' 10-20	Ματθ. θ' 1-8	πλ. α' / ζ'
24	Α' Κορ. ζ' 24-35	Ματθ. ιε' 12-21	
25	Γαλ. δ' 22-27	Λουκ. η' 16-21	
26	Γαλ. γ' 23 - δ' 5	Μάρκ. ε' 24-34	
27	Β' Τιμ. β' 1-10	Ματθ. θ' 27-35	πλ. β' / Ζ'

«Καλότυχος ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος ὅπου ἀξιώθη
καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν καρδίαν του αὐτὰς τὰς δύο
ἀγάπας, ἀγάπην εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς
ἀδελφούς του».

(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014

1	Π	Πρόοδος Τιμίου Σταυρού, Τῶν 7 Μακκαβαίων
2	Σ	Ἀνακομ. λειψ. τοῦ πρωτομ. Στεφάνου, Θεοδώρου νεομ.
3	K	† Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Δαλμάτου, Ἰσαακίου, Φαύστου ὁσ.
4	Δ	☾ Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παιδων, Εὐδοκίας ὁσίου.
5	T	Εὐσιγνίου, Νόννης, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ
6	T	† Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
7	Π	Δομετίου ὁσ., Νικάνορος ὁσ. θαυματουργοῦ
8	Π	Αἰμιλιανοῦ ὁμολ., Μύρωνος Κρήτης
9	Σ	† Εὐθυμίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκ. Ρόδου, Μαθθία ἀποστ., Τῶν ἐν τῇ Χαλκῇ Πύλῃ 10 Μαρτύρων
10	K	☼ † Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λαυρεντίου διακ., Εὐστου ἐπ. Ρώμης
11	Δ	Εὐπλου διακ., Νήφωνος ΚΠόλεως
12	T	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων
13	T	Μαξίμου ὁμολογ., Εὐδοκίας βασιλίσσης
14	Π	Μιχαίου προφ., Μαρκέλλου ἱερομάρτ.
15	Π	† Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
16	Σ	Ἀγ. Μανδηλίου, Τιμοθέου Εὐρίπου
17	K	☼ † Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μύρωνος, Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς μαρτ.
18	Δ	Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος & Ἑρμοῦ μ.
19	T	Ἀνδρέα στρατηλ., Εὐτυχιανοῦ μάρτ.
20	T	Σαμουήλ προφ., Λουκίου μάρτυρος.
21	Π	Θαδδαίου ἀποστ., Βάσσης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς
22	Π	Ἀγαθονίκου μάρτ., Ἀνθούσης μάρτ.
23	Σ	† Η Ἀπόδοση Κοιμήσεως Θεοτόκου, Εἰρηναίου ἱερομάρτ.
24	K	† ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, Εὐτυχοῦς ἱερομ.
25	Δ	☾ Τίτου ἀποστόλου ἐπισκ. Γορτύνης
26	T	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτ., Ἰωάσαφ ὁσίου
27	T	† Φανουρίου νεοφανοῦς, Ποιμένος ὁσ.
28	Π	Μωϋσέως Αἰθίοπος, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου μαρτ.
29	Π	† Η Ἀποτομή Τιμ. Κεφαλῆς Προδρόμου, Θεοπίστης ὁσίας
30	Σ	Ἀλεξάνδρου, Παύλου, Ἰωάννου πατριαρχ. ΚΠόλεως
31	K	† ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Κατάθεση Ἀγίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου

ΑΓΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
3	Α' Κορ. α' 10-17	Ματθ. ιδ' 14-22	βαρύς/ Η'
6	Β' Πέτρου α' 10-19	Ματθ. ιζ' 1-9	
10	Α' Κορ. γ' 9-17	Ματθ. ιδ' 22-34	πλ. δ' / Θ'
15	Φιλιπ. β' 5-11	Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28	
16	Α' Τιμ. γ' 13-16, δ' 1-5	Λουκ. θ' 52-57, ι' 22-24 καί ιγ' 22	
17	Α' Κορ. δ' 9-16	Ματθ. ιζ' 14-23	α' / Ι'
23	Φιλιπ. β' 5-11	Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28	
24	Α' Κορ. θ' 2-12	Ματθ. ιη' 23-35	β' / ΙΑ'
27	Β' Κορ. ζ' 11-16	Μάρκ. α' 23-28	
29	Πρξ. ιγ' 25-32	Μάρκ. ζ' 14-30	
31	Έβρ. Θ' 1-7	Ματθ. ιθ' 16-24	γ' / Α'

«Έχω ένα ψωμί νά Φάγω, έσύ δέν ἔχεις.
 Άνίσως καί σοῦ δώσω ἕνα κομμάτι καί σέ,
 ὅπου δέν ἔχεις, τότε Φανερώνω πῶς σέ ἀγα-
 πῶ. Ἀμή νά Φάγω ὅλο τό ψωμί καί έσύ νά
 πεινάς, τί Φανερώνω; Πῶς ἡ ἀγάπη ὅπου ἔχω
 εἰς σέ εἶναι ψεύτικη».

(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	Δ	† Ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου, Συμεών τοῦ Στυλῖτου
2	Τ	☾ Μάμαντος μάρτ., Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ
3	Τ	Ἀνθίμου ἱερομ., Θεοκτίστου ὁσ., Χαρίτωνος μάρτ.
4	Π	† Ἀνθίμου Ὁσίου τοῦ τυφλοῦ, Μωϋσέως προφ., Βαβύλα ἱερομ., Ἑρμιόνης
5	Π	Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου καὶ Ἑλισάβετ
6	Σ	† Ἀνάμνηση τοῦ ἐν Χώναις θαύματος Ἀρχαγγ. Μιχαήλ
7	Κ	† ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Σώζοντος μάρτ., Εὐψυχίου ἀπ.
8	Δ	† Τὸ Γενέσιο τῆς Θεοτόκου
9	Τ	☺ Σύναξη Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης
10	Τ	Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτ.
11	Π	Θεοδώρας ὁσ., Εὐανθίας μάρτ., Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου
12	Π	Αὐτονόμου καὶ Κουρνούτου ἱερομ., Ἰουλιανοῦ μάρτ.
13	Σ	Κορνηλίου ἐκατοντάρχου, Ἀριστείδου μάρτ.
14	Κ	† Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
15	Δ	Νικήτα μάρτ., Φιλοθέου ὁσ.
16	Τ	☾ † Εὐφημίας μεγαλομ., Μελιτινῆς μάρτ.
17	Τ	† Σοφίας, Πίστεως, Ἑλπίδος καὶ Ἀγάπης μαρτ.
18	Π	Εὐμενίου ἐπ. Γορτύνης, Ἀριάδνης μάρτ.
19	Π	Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Σωσάννης μαρτ.
20	Σ	† Εὐσταθίου μεγαλομ., Ἰλαρίωνος ὁσίου.
21	Κ	† ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Ἰωνᾶ προφ., Κοδράτου ἱσαποστ.
22	Δ	Φωκᾶ ἱερομ., Φωκᾶ κηπουροῦ
23	Τ	† Σύλληψη Τιμίου Προδρόμου, Νικολάου νεομ. Καρπενησίου
24	Τ	☾ Παναγίας Μυρτιδιωτ., Θέκλας ἱσαπ., Σιλουανοῦ Ἀθωνίτου
25	Π	Εὐφροσύνης ὁσ. καὶ Παφνουτίου πατρός αὐτῆς
26	Π	† Ἡ Μετάσταση Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
27	Σ	Ἀριστάρχου ἀποστ., Καλλιστράτου μάρτ.
28	Κ	† Α' ΛΟΥΚΑ. Βαρούχ προφ., Χαρίτωνος ὁμολ., Νεοφύτου ὁσ.
29	Δ	† Μαλαχίου τοῦ Λινδίου Ὁσιομάρτυρος, Κυριακοῦ ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτ.
30	Τ	Γρηγορίου ἱερομ. ἐπισκ. Ἀρμενίας τοῦ Φωτιστοῦ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
1	Α' Τιμ. β' 1-7	Λουκ. δ' 16-22	
7	Γαλ. ζ' 11-18	Ίωάν. γ' 13-17	δ' / Β'
14	Α' Κορ. α' 18-24	Ίωάν. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30	-/-
17	Γαλ. γ' 15-22	Μάρκ. ζ' 7-13	
20	Έφεσ. ζ' 10-17	Ίωάν. η' 21-30	
21	Γαλ. β' 16-20	Μάρκ. η' 34-38, θ' 1	πλ. β' / Δ'
26	Α' Ίω. δ' 12-19	Ίωάν. ι' 25-27, κα' 24-25	
28	Β' Κορ. ζ' 1-10	Α' Λουκᾶ Λουκ. ε' 1-11	βαρύς/ Ε'

«Ὁ Θεός χριστιανοί μου, δέν εἶναι φόβος,
εἶναι ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, δέν
μᾶς ἔκαμε νά τόν φοβούμασθε, μᾶς ἔκαμε νά
τόν ἀγαποῦμε.»

(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

1	Τ	☾	Ἀνανίου ἐκ τῶν 70 ἀπ., Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ
2	Π		Κυπριανοῦ ἱερομ., Ἰουστίνης μάρτ.
3	Π		† Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου , Δαμάρεως τῆς Ἀθηναίας
4	Σ		† Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Δομνίνης μάρτ.
5	Κ		† Β' ΛΟΥΚΑ . Χαριτίνης μάρτ., Μεθοδίας τῆς ἐν Κιμῶλῳ
6	Δ		Θωμᾶ ἀποστ., Ἐρωτηΐδος μάρτ.
7	Τ		Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομ., Πολυχρονίου ἱερομ.
8	Τ	☺	Πελαγίας ὁσ., Πελαγίας παρθ., Ταϊσίας ὁσ.
9	Π		Ἰακώβου ἀποστ. Ἀλφαίου, Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας ὁσ.
10	Π		Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτ., Θεοφίλου ὁμ.
11	Σ		Φιλίππου ἐκ τῶν 7 διακόνων, Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ
12	Κ		† Δ' ΛΟΥΚΑ (Ζ' Οἰκ. Συνόδου). Πρόβου, Ταράχου
13	Δ		Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, Χρυσῆς νεομάρτ.
14	Τ		Ναζαρίου, Γερβασίου μαρτ., Κοσμᾶ τοῦ Μελωδοῦ
15	Τ	☾	Λουκιανοῦ ἱερομ., Σαβίνου ὁσ., Βάρσου ὁμολ.
16	Π		Λογγίνου Ἐκαντοντάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ στρατιωτῶν
17	Π		Ὡσὴ προφ., Ἀνδρέου τοῦ ἐν «Κρίσει»
18	Σ		† Λουκᾶ ἀποστ. τοῦ Εὐαγγελιστοῦ , Μαρίνου μάρτ.
19	Κ		† Γ' ΛΟΥΚΑ . Ἰωήλ προφ., Οὐάρου μάρτ., Κλεοπάτρας μ.
20	Δ		† Γερασίμου Κεφαλληνίας , Ἀρτεμίου μεγαλ.
21	Τ		Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, Ἰλαρίωνος μεγ., Σωκράτους μ.
22	Τ		Ἀβερκίου ἐπ. Ἱεραπόλεως, Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων
23	Π	☹	† Ἰακώβου Ἀδελφοθέου, Ἰγνατίου πατρ. ΚΠόλεως
24	Π		Ἀρέθα μεγαλομ., Σεβαστιανῆς μάρτ.
25	Σ		Ταβιθᾶς, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτ.
26	Κ		† ΣΤ' ΛΟΥΚΑ . Δημητρίου μεγαλομ. τοῦ Μυροβλύτου
27	Δ		Νέστορος μάρτ., Πρόκλης συζ. Πιλάτου
28	Τ		† Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου . Ἐθνικὴ ἐπέτειος τοῦ ΟΧΙ
29	Τ		Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας, Ἀβραμίου ὁσίου
30	Π		Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἀπ., Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτ.
31	Π	☾	Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀριστοβούλου ἐκ τῶν 70 ἀποστ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΩΘΙΝΟΝ
3	Πρξ. ιζ' 16-34	Λουκ. ζ' 17-23	
4	Α' Κορ. ιδ' 20-25	Λουκ. ε' 17-26	
5	Β' Κορ. ζ' 16-18, ζ' 1	Λουκ. ζ' 31-36	πλ. δ' / ζ'
12	Τίτ. γ' 8-15	Λουκ. η' 5-15	α' / Ζ'
18	Κολασ. δ' 5-11, 14-18	Λουκ. ι' 16-21	
19	Β' Κορ. ια' 31-33, ιβ' 1-9	Λουκ. ζ' 11-16	β' / Η'
20	Φιλιπ. β' 12-16	Λουκ. θ' 18-22	
26	Β' Τιμ. β' 1-10	Λουκ. η' 27-39	γ' / Θ'
28	Έβρ. θ' 1-7	Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28	

«Καλύτερα νά ἔχῃς εἰς τήν χώραν σου σχολεῖον ἑλληνικόν παρά νά ἔχῃς βρῦσες καί ποταμούς, διατί ἡ βρύσις ποτίζει τό σῶμα, τό δέ σχολεῖον ποτίζει τήν ψυχήν».

(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014

1	Σ	† Κοσμᾶ & Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Δαβίδ ὁσ. ἐν Εὐβοίᾳ
2	Κ	† Ε' ΛΟΥΚΑ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἐλπιδοφόρου μαρτ.
3	Δ	Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ, Ἰωσήφ μ., Γεωργίου Νεαπολίτου
4	Τ	Ἰωαννικίου ὁσ., Ἑρμαίου ἱερομ., Νικάνδρου ἐπ. Μύρων
5	Τ	Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτ., Ἑρμᾶ καὶ Λίνου ἀπ.
6	Π	Παύλου ΚΠόλεως τοῦ ὁμολογ., Λουκᾶ ὁσίου
7	Π	☺ Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 Μαρτύρων, Λαζάρου θαυματουργοῦ
8	Σ	† Σύναξη Παμ. Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ
9	Κ	† Ζ' ΛΟΥΚΑ. Νεκταρίου Αἰγίνης, Ὀνησιφόρου μάρτ.
10	Δ	Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἑράστου ἀπ.
11	Τ	† Μηνᾶ μεγαλομ., Βίκτωρος καὶ Βικεντίου μ.
12	Τ	Ἰωάννου Ἐλεήμονος, Νείλου Ἀσκητοῦ, Νείλου Μυροβλύτου
13	Π	☾ † Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Δαμασκηνοῦ νεομ. ἐκ Γαλατᾶ
14	Π	† Φιλίππου ἀποστ., Κωνσταντίνου νεομ. τοῦ Ὑδραίου
15	Σ	Γουρία, Σαμμωνᾶ, Ἀβίβου μ., Παΐσιου ὁσ.
16	Κ	† Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
17	Δ	Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Γενναδίου καὶ Μαξίμου
18	Τ	Πλάτωνος μεγαλομ., Ρωμανοῦ μ., Ζακχαίου διακ.
19	Τ	Ἀβδιοῦ προφ., Βαρλαάμ καὶ Ἡλιοδώρου μαρτ.
20	Π	Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, Πρόκλου
21	Π	† ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
22	Σ	🕒 Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀπ.
23	Κ	† Θ' ΛΟΥΚΑ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκ. Ἰκονίου, Σισινίου ὁμολ.
24	Δ	Κλήμεντος Ῥώμης, Πέτρου Ἀλεξανδρείας
25	Τ	† Αἰκατερίνης μεγαλομ., Μερκουρίου μεγαλομ.
26	Τ	Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε»
27	Π	Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, Θεοδοσίου ἐν Τυρνόβῳ
28	Π	Στεφάνου ὁμολ., Εἰρηνάρχου μάρτ.
29	Σ	☾ Παραμόνου καὶ 370 μ., Φαίδρου μ., Διονυσίου ἐπ. Κορίνθου
30	Κ	† Ἀνδρέου ἀπ. τοῦ Πρωτοκλήτου, Φρουμεντίου ἐπ. Αἰθιοπίας

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΝΟΝ
1	Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 - ιγ΄ 8	Ματθ. ι΄ 1, 5-8	
2	Γαλ. β΄ 16-20	Λουκ. ις΄ 19-31	δ΄ / Ι΄
8	Έβρ. β΄ 2-10	Λουκ. ι΄ 16-21	
9	Γαλ. ς΄ 11-18	Λουκ. η΄ 41-56	πλ. α΄ / ΙΑ΄
11	Α΄ Θεσ. α΄ 6-10	Λουκ. ιβ΄ 42-48	
13	Έβρ. ζ΄ 26 - η΄ 2	Ίωάν. ι΄ 9-16	
14	Α΄ Κορ. δ΄ 9-16	Ίωάν. α΄ 44-52	
16	Ρωμ. ι΄ 11 - ια΄ 2	Ματθ. θ΄ 9-13	πλ. β΄ / Α΄
21	Έβρ. θ΄ 1-7	Λουκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28	
23	Έφεσ. β΄ 14-22	Λουκ. ιβ΄ 16-21	βαρύς / Β΄
25	Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5	Μάρκ. ε΄ 24-34	
30	Α΄ Κορ. δ΄ 9-16	Ίωάν. α΄ 35-52	πλ. δ΄ / Γ΄

«Προσεύχεσθε, νηστεύετε, κάμνετε ἐλεημοσύνη
τό κατά δύναμιν καί νά ἔχετε τόν θάνατον
πάντοτε ἐμπαρός εἰς τά μάτια σας, ὥστε νά
Φύγετε ἀπό τοῦτον τόν ψεύτικον κόσμον καί
νά ὑπάγετε εἰς ἐκεῖνον τόν αἰώνιον».

(Άγ. Κοσμάς Αἰτωλός)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

1	Δ	Ναούμ προφ., Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος
2	Τ	Ἀββακούμ προφ., Μυρόπης μ., Κυρίλλου Φιλεώτου
3	Τ	Σοφονίου προφ., Ἀγγελῆ νεομ. τοῦ ἐν Χίω
4	Π	† Βαρβάρας μεγαλομ. , Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
5	Π	† Σάββα Ἁγιασμένον , Διογένους μάρτ.
6	Σ	☺ † Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων , Νικολάου νεομ. Καραμάνου
7	Κ	† Ι' ΛΟΥΚΑ . Ἀμβροσίου Μεδιολάνων, Γερασίμου Εὐβοίας
8	Δ	Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Τυχικοῦ ἀπ. ἐκ τῶν 70
9	Τ	Σύλληψη τῆς Ἀγ. Ἄννης , Ἄννης τῆς προφήτιδος
10	Τ	Μηνᾶ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, Εὐγράφου μάρτ.
11	Π	Δανιὴλ καὶ Λουκᾶ τῶν Στυλιτῶν
12	Π	† Σπυρίδωνος τοῦ θαυματ. , Ἰωάννου ἐπ. Ζιχνῶν
13	Σ	Εὐστρατίου, Αὐξεντίου καὶ Ὁρέστου μ., Λουκίας μ.
14	Κ	☾ + † ΙΑ' ΛΟΥΚΑ (ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ) , Θύρσου, Φιλήμονος, μ.
15	Δ	Ἐλευθερίου ἱερομ. & Ἀνθίας μητρός αὐτοῦ
16	Τ	Ἀγγαίου προφ., Θεοφανοῦς βασιλ., Μοδέστου Ἱεροσολύμων
17	Τ	† Δανιὴλ προφ., Τριῶν Παίδων, Διονυσίου Ζακύνθου
18	Π	Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς μ., Δανιὴλ ὁσ. Μολδαβοῦ
19	Π	Βονιφατίου, Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μάρτ.
20	Σ	† Ἰγνατίου Θεοφ., Ἰωάννου νεομ., Ἰωάννου Κροστάνδης
21	Κ	† ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ . Θεμιστοκλέους μ.
22	Δ	☼ Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας
23	Τ	Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτ., Ναοῦμ φωτιστοῦ τῆς Βουλγαρίας
24	Τ	Εὐγενίας ὁσιομάρτ., Βασίλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μάρτ.
25	Π	† Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
26	Π	Σύναξη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
27	Σ	† Στεφάνου Πρωτομάρτ. , Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ
28	Κ	☾ † ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗ.
29	Δ	Τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθ. νηπίων
30	Τ	Ἀνυσίας ὁσιομ., Φιλεταίρου μ., Λέοντος ὁσίου
31	Τ	Μελάνης ὁσίας, Ζωτικοῦ τοῦ ὀρφανοτρόφου

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΗΜ.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΗΧΟΣ/ΕΘΘΙΟΝ
4	Γαλ. γ' 23 - δ' 5	Μάρκ. ε' 24-34	
5	Γαλ. ε' 22 - ς' 2	Ματθ. ια' 27-30	
6	Έβρ. ιγ' 17-21	Λουκ. ς' 17-23	
7	Έφεσ. ε' 8-19	Λουκ. ιγ' 10-17	α' / Δ'
9	Γαλ. δ' 22-27	Λουκ. η' 16-21	
12	Έφεσ. ε' 8-19	Ίωάν. ι' 9-16	
13	Γαλ. ε' 22-26, ς' 1-24	Λουκ. ιγ' 19-29	
14	Κολασ. γ' 4-11	Λουκ. ιδ' 16-24	β' / Ε'
15	Β' Τιμ. α' 8-18	Μάρκ. β' 23 - γ' 5	
21	Έβρ. ια' 9-10, 32-40	Ματθ. α' 1-25	γ' / ς'
25	Γαλ. δ' 4-7	Ματθ. β' 1-12	
28	Γαλ. α' 11-19	Ματθ. β' 13-23	δ' / Ζ'

«Νά ἔχετε εὐλάβειαν εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους
καί περισσότερον εἰς τὴν Δέσποιναν Μαρίαν.
Ἡ δὲ Θεοτόκος εἶναι κυρά καί Βασίλισσα τοῦ
οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, καί πάσης νοητῆς καί
αἰσθητῆς κτίσεως καί παρακαλῇ διὰ τὰς
ἁμαρτίας μας».

(Άγ. Κοσμᾶς Αἰτωλός)

**Μήνυμα
εὐτὸν ἄνθρωπο τῆς τρίτης χιλιετίας
μὲ βάση τὴν διδασκαλία
τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ**

Πρωτοπρ. Γεωργίου Χρ. Εὐθυμίου
Ἐπικούρου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Ε.Κ.Π.Α.

Συμπληρώθηκαν δύο χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τὴν
Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τότε, ποὺ «Ὁ
Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ
ζωὴ τῶν ἀπάντων» (Α1, σ. 116)¹, ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς, ἔγινε ἄνθρωπος τέλειος «ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου».

1. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο παραπέμπομε στὶς Διδαχὲς τοῦ
ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ὅπως αὐτὲς δημοσιεύονται στὴν
ἐργασία τοῦ Ἰω. Μενούνου, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Διδαχὲς
(καὶ βιογραφία), Ἀθήνα «Τῆνος», 1979.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐσαρκώθη, «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4,4) γιὰ νὰ σώσῃ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο, τὸν ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ «ἀρχαῖον κάλλος», τοῦ ἀνοίξῃ τὸν κεκλεισμένο Παράδεισο καὶ τὸν ἀξιώσῃ νὰ πραγματώσῃ τὸν λόγο τῆς ὑπάρξεώς του, δηλαδή, τὸν ἀγιασμὸ καὶ τὴν κατὰ χάριν θέωση.

Ὅπως σημειώνη χαρακτηριστικὰ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας «Αὐτός (ὁ Χριστός) ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν»².

Ὁ Θεάνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶναι «ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή» (Ἰω. 14,6), «χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. 13,8), κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν του ἐφάνέρωσε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ καὶ τὴν σημασία τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς Αὐτόν. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν σχέση ἐῖχε ἀποξενωθεί ὁ ἄνθρωπος, ποὺ σκοτισμένος ἀπὸ τὴν προπατορικὴ ἁμαρτία, ρίζα τῶν λοιπῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν ἀμετανοησία τῶν πρωτοπλάστων καὶ τοῦ γένους των (πρβλ. Ρωμ. 5,19), κατοικοῦσε «ἐν χώρᾳ καὶ

2. Λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας Αὐτοῦ, P.G., 25, 192.

σκιᾷ θανάτου» (Ήσ. 9,1), ὑποχείριος τοῦ διαβόλου, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐγνώρισε τὸν Πατέρα, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς «ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται αὐτὸς ἀποκαλύψαι» (Πραξ. 2, 41) καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον «οὐδεὶς ἔρχεται εἰ μὴ δι' ἐμοῦ (διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ)» (Ίω. 14,6). Μᾶς ἐγνώρισε καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸν Παράκλητο, «τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται» (Ίω. 15,26). Τοῦτο «ἔπεμψε ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς» (Ίω. 15,26) κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» (Ίω. 16,13).

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, μὲ τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ τὴν βάπτισις τῶν πρώτων τριῶν χιλιάδων χριστιανῶν (Πραξ. 2, 1-41), φανερώνεται δημοσίως ἐπὶ τῆς Γῆς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα, ποῦ ἔχει κεφαλὴ τὸν Χριστό (Κολ. 1, 18, 24, Ἐφεσ. 1, 22, 23 κ.ἄ.). Αὐτὴ ἐμπνεομένη καὶ καθοδηγουμένη ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συνεχίζει τὸ σωτήριο ἔργο τοῦ Χριστοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Προσλαμβάνει, θεραπεύει καὶ σώζει ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, πού ἀνταποκρινόμενοι ἐλευθέρως στήν κλήση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἐγκεντρίζονται διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς αὐτήν, μετέχουν τῆς ζωῆς τοῦ Σώματος μὲ τὴν συμμετοχὴν στὰ Μυστήρια καὶ γίνονται ἔτσι κοινωνοὶ τῆς σωτηρίας, πού ἀπορρέει **ἀποκλειστικὰ** ἀπὸ τὴν ἀπολύτρωση τὴν «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» καὶ χορηγεῖται **δωρεὰν** σὲ ὅλους ὅσους θέλουν καὶ ζητοῦν αὐτήν (πρβλ. Ρωμ. 3,24, Πράξ. 4,12).

Αὐτὴν τὴν ἀλήθεια, πού ἀποτελεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ χαρμόσυνο μήνυμα γιὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο, οἱ «ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ Λόγου» (Λουκ. 1,2), οἱ Ἀπόστολοι, ἔλαβαν ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Χριστό, μὲ τὸ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. 28,19), νὰ τὴν καταστήσουν γνωστὴ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἐπετέλεσαν εἰς τὸ ἀκέραιον οἱ Ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο μάρτυρες τῆς ἀληθείας «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1,8), ἐπισφραγίσαντες τὴν μαρτυρίαν τους αὐτὴ μὲ τὸ ἴδιο τοὺς τὸ αἷμα. Αὐτοὶ δὲν ἐδίδασκαν δικές τους δοξασίες ἢ «ἐντάλματα ἀνθρώπων» (Ἠσ. 29,13), ἀλλὰ «ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἑώρακασι, ἀκηκόασι καὶ

αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου, δη-
λαδή, τῆς ζωῆς» (πρβλ. Α' Ἰω. 1,1).

Οἱ Ἀπόστολοι, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἀνταποκρί-
νονταν στὸ κήρυγμά τους καὶ ἐβαπτίζοντο, ἴδρυναν
τις κατὰ τόπους Ἐκκλησίες. Ἐξέλεγαν, φωτιζόμε-
νοι ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀπὸ τοὺς πιστεύοντες,
καὶ χειροτονοῦσαν ἄνδρες (πρβλ. Πράξ. 20,28)³
πλήρεις «πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ.
6,5), «οἵτινες ἱκανοὶ ἦσαν καὶ ἐτέρους διδάξαι»
(Β' Τιμ. 2,2). Πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν χειροτονία
παρέδιδαν τὴν «παρακαταθήκη» (Α' Τιμ. 6,20)
τῆς πίστεως, τὴν ἀποστολικὴ διδαχὴ, τὴν ὁποίαν
οἱ χειροτονούμενοι ἐπίσκοποι, πρεσβύτεροι καὶ
διάκονοι εἶχαν ὑποχρέωση νὰ διαφυλάξουν ὡς
κόρην ὀφθαλμοῦ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον καὶ νὰ τὴν
μεταδώσουν διὰ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς στοὺς
ἐπιγενομένους.

Τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἄρα καὶ τῆς διδα-
χῆς, παύουν νὰ μετέχουν ὅσοι περιπίπτουν στὴν

3. Ὁ ἅγιος Κλήμης ὁ Ρώμης γράφει, ὅτι «κατὰ χώρας καὶ
πόλεις κηρύσσοντες (οἱ Ἀπόστολοι), καθέστησαν τὰς ἀπαρ-
χὰς αὐτῶν, δοκιμάσαντες τῷ πνεύματι, εἰς ἐπισκόπους καὶ
διακόνους τῶν μελλόντων πιστεύειν», Ἐπιστολὴ πρὸς Κο-
ρινθίους Α', P.G. 1, 292-3.

αἵρεση καὶ τὸ σχίσμα, πὺν μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἀποκόπτουν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ στεροῦνται ἔτσι τῆς θείας Χάριτος καὶ τῆς σωτηρίας. Τοῦτο διακηρύσσει κατὰ κλασσικὸν τρόπο ὁ ἅγιος Κυπριανὸς μὲ τὴν ἔκφραση «*Extra ecclesiam salus non est*»⁴.

Ἔτσι πορεύθηκε ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὶς δύο χιλιετίες πὺν πέρασαν. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ συνεχίσῃ νὰ πορεύεται κατὰ τὴν τρίτη χιλιετία καὶ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας»⁵. Κατὰ τὴν διαδρομὴ της μέσα στὸν χρόνο θὰ κηρύσσῃ σταθερὰ «Χριστὸν ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. 1,23) καὶ ἀναστάντα. Θὰ καλῇ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐγκεντρισθοῦν εἰς αὐτὴν γιὰ νὰ σωθοῦν, «τὸ γὰρ ἀπρόσληπτον καὶ ἀθεράπευτον»⁶, κατὰ τὴν βούληση τοῦ θεοῦ αὐτῆς Δομήτορος, «ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2,4).

4. Epist. 73, 1123, P.L. 3, 1169

5. Πρβλ. Ἰω. Καρμίρη, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία, Ἀθῆναι 1973, σ. 169.

6. Γρηγ. Θεολόγου, Ἐπιστολή 101, Πρὸς Κληδόνιον πρεσβύτερον κατὰ Ἀπολλιναρίου, P.G. 37, 181.

Θὰ συνεχίση ἡ Ἐκκλησία νὰ πορεύεται, νὰ ἐπιτελῇ τὸ σωτήριο ἔργο της, νὰ διδάσκη τὴν ἅπαξ παραδοθεῖσα ἀλήθεια, καθότι αὕτη εἶναι «στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3,15), μακριὰ ἀπὸ κοσμικοὺς νεωτερισμοὺς καὶ ἐκσυγχρονισμούς. Θὰ προσλαμβάνη καὶ ἐξαγιάζη κάθε ἀνθρώπινο ἔργο καὶ ἐπίτευγμα, πὺν θὰ προσφέρεται μὲ εὐχαριστία στὸν Θεό. Ὅπως καὶ θὰ ἀπορρίπτῃ τὶς αὐτόνομες ἀνθρώπινες δοξασίες, παραδόσεις, «τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως» (Α΄ Τιμ. 6,20), τὶς παντοειδεῖς πλάνες τῶν «τέκνων τοῦ διαβόλου» (Α₂, σ. 168), πὺν «περιάγουν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον» (Ματθ. 23,15), «πλανῶντες καὶ πλανώμενοι» (Β΄ Τιμ. 3,13) καὶ ἐπιδιώκουν νὰ παρασύρουν στὴν ἀπώλεια «εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς» (Ματθ. 24,24).

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑποτακτικοὶ τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος «ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ» (Α΄ Πέτρ. 5,8), εἶναι παρόντες σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ τόπο, ἔτοιμοι νὰ ἐπιτελέσουν τὸ ὀλέθριο ἔργο τους. Κίνητρό τους τὸ δαιμονικὸ μῖσος κατὰ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὑπερόχου πλάσματος Του, τοῦ ἀνθρώπου. Συνεχῶς ἐφευρίσκουν

κακέκτυπα ἀληθείας, θρησκεῖες, παραθρησκεῖες, μαγεῖες, ἀπατηλές φιλοσοφίες καὶ ἰδεολογίες πολιτικές, κοινωνικές, οἰκονομικές κ.ἄ. Μὲ μεγάλη παραγωγικὴ ἱκανότητα ἀναδεικνύουν διαρκῶς ψευδομεσσίες, «*ψευδόχριστους καὶ ψευδοπροφήτας*» (πρβλ. Ματθ. 24,24), μέσω τῶν ὁποίων προσπαθοῦν νὰ συσκοτίσουν τὴν ἀλήθεια, νὰ ἐξουδετερώσουν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία, προκειμένου νὰ καταστρέψουν τὸν ἄνθρωπο. Ἐχοντες ὡς πρότυπο τὴν διαβολή, μέσω τῆς ὁποίας ὁ πεπτωκὴς Ἐωσφόρος ἐξηπάτησε τοὺς πρωτοπλάστους, προσπαθοῦν νὰ πείσουν τὸν ἄνθρωπο, ὅτι μπορεῖ μόνος του, αὐτονόμως, νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτό του, νὰ ρυθμίσῃ τὴν προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ του ζωὴ, νὰ λύσῃ τὰ προβλήματα τῆς κοινωνίας, νὰ κυβερνήσῃ τὸν πλανήτη Γῆ καὶ ὁλόκληρο τὸ Σύμπαν, νὰ γίνῃ μὲ ἄλλα λόγια μὲ τίς δικές του δυνάμεις Θεός.

Πολλοὶ ἄνθρωποι, δυστυχῶς, μέσα στὴν διαρρέυσασα δισχιλιετία ἔδωσαν πίστη, ὅπως οἱ πρωτόπλαστοι, στὴν διαβολὴ τοῦ Σατανᾶ. Ἀρνήθηκαν τὸν Χριστὸ καὶ προσεπάθησαν καὶ προσπαθοῦν νὰ ρυθμίσουν αὐτονόμως τὴν ζωὴ τους καὶ τὴν ζωὴ τῶν ἄλλων ἐρήμην Αὐτοῦ. Ἐνεργοῦν σὰν νὰ

μὴ ἐσαρκώθη ὁ Χριστός, νὰ μὴ ἐφανέρωσε τὴν ἀλήθεια, νὰ μὴ ᾤφησε «*ὑπογραμμόν*» (Α' Πέτρ. 2,21) ζωῆς, νὰ μὴ ἐθαυματούργησε, νὰ μὴ ἔπαθε, ἐσταυρώθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν. Εἶναι γοητευμένοι ἀπὸ τὴν γεύση τοῦ καρποῦ τῆς γνώσεως καὶ τὶς ὅποιες κατακτήσεις σὲ διάφορα πεδία τοῦ ἐπιστητοῦ, παρὰ τὸ ὅτι αὐτὲς διευρύνουν τὸ μέγεθος τῆς ἀγνοσίας. Εἶναι μεθυσμένοι ἀπὸ τὶς ὅποιες πρόσκαιρα ἐντυπωσιακὲς ἐπιτυχίες, ἐγκλωβισμένοι σὲ ποικίλες ψευδαισθήσεις καὶ αὐταπάτες. Συνεχίζουν τὶς διηνεκεῖς ἀτελέσφορες προσπάθειες τοῦ Σισύφου καὶ τοῦ Ταντάλου, βιώνοντας ἔτσι τὸ ἀδιέξοδο μαρτύριο καὶ τὴν κόλαση τοῦ ὑποταγμένου στὸν θάνατο, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως.

Ἄλλ' ὁ ἀναλλοίωτος Τριαδικὸς Θεὸς «*ἀγάπη ἐστίν*» (Α' Ἰω. 4,8). Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μέριμνά Του γιὰ τὸ ἄτακτο καὶ ἀνόητο παιδί, τὸν ἄσωτο ἄνθρωπο, εἶναι δεδομένη. Παντοῦ καὶ πάντοτε στέλλει μάρτυρες τῆς ἀληθείας, οἱ ὁποῖοι «*μένουν ἐν οἷς ἔμαθον καὶ ἐπιστώθησαν*» (πρβλ. Β' Τιμ. 3,14), διδάσκοντες μὲ προφητικὴ φωνὴ τὴν ἀλήθεια στοὺς ἀνθρώπους, χωρὶς προσωποληψίες, κολακεῖες, συμβιβασμούς, διπλωματικὲς διατυπώσεις. Αὐτοί,

«ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφεσ. 4,15), γνωρίζουν, ὅτι «ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται» (Ματθ. 5,18). Ὁ λόγος τους, λόγος ἀληθινός, αὐθεντικός, σαφής, «τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον» (Ἐβρ. 4,12) εἶναι διαχρονικὸς καὶ πανανθρώπινος.

Ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ προσφέρω συνοπτικὰ στὴν συνέχεια, πρὸς τὸν ἄνθρωπο τῆς τρίτης χιλιετίας, τὸν διαχρονικὸ καὶ πανανθρώπινο λόγο ἐνὸς Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἱσαποστόλου καὶ ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἐνα λόγο αὐθεντικό, ἀπλό, μεστό, ἐπιγραμματικό, ἐπιβεβαιωμένο μὲ τὸ αἷμα τῆς θυσίας του, ὁ ὁποῖος δείχνει στὸν ἄνθρωπο «τὶ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ» (Ἐφεσ. 5,10) καὶ τὴν «ὁδὸν ἐν ἧ πορεύεται» (πρβλ. Ψαλμ. 142,8) ὁδεύων πρὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, λοιπόν, γεννήθηκε τὸ 1714 στὸ Μέγα Δένδρο τῆς Αἰτωλίας. Οἱ γονεῖς του, πιθανὸν Ἑπειρωτικῆς καταγωγῆς, ἦταν πτωχοί, ἀλλ' «εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοι Χριστιανοί» (Α, σ. 116), πὺ ἀνέθρεψαν τὸν Κώνστα, ὅπως ἦταν τὸ

βαπτιστικό του ὄνομα, «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» (Ἐφεσ. 6, 4).

Τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του πέρασε, ὅπως ὅλα τὰ συνομήλικα παιδιά σ' ἐκεῖνα τὰ δύσβατα, ἀπομονωμένα καὶ ἄγονα μέρη, βοηθῶντας τοὺς γονεῖς του στὶς βιοποριστικὲς ἐργασίες γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου.

Ἐπειδὴ, ὅμως, ἡ δίψα γιὰ μάθηση «ἔκαιγε τὰ σωθικά» του, κατέφυγε στὰ εἴκοσί του χρόνια στοὺς διδασκάλους τῆς περιοχῆς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔλα-

βε τις στοιχειώδεις καὶ ἐγκυκλίους γνώσεις. Αὐτὲς τις γνώσεις, στήν συνέχεια, μὲ ζῆλο ἱεραποστολικὸν τις μετέδιδε στὰ παιδιά τῆς περιοχῆς.

Ἄλλ' ἡ λαχτάρα του γιὰ μάθηση ἦταν ἀκόρεστη. Γι' αὐτὸ τὸ 1749, ὅταν ἄρχισε νὰ λειτουργῇ ἡ Ἀθωνιάδα Σχολή, κοντὰ στήν Μονὴ Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἔσπευσε ἐκ τῶν πρώτων νὰ ἐγγραφῇ σ' αὐτήν, καίτοι ἦταν ἤδη 35 ἐτῶν. Ἐκεῖ ἐφοίτησε ἐπὶ μία δεκαετία καὶ ἔδρεψε τοὺς καρποὺς τῆς ἀνώτερης θεολογικῆς καὶ θύραθεν παιδείας ἀπὸ τοὺς ἀρίστους διδασκάλους τῆς ἐποχῆς, ὅπως τὸν Εὐγένιο Βούλγαρι, τὸν Παναγιώτη Παλαμᾶ, τὸν Νεόφυτο Κausοκαλυβίτη κ.ἄ.

Κατὰ τὰ χρόνια αὐτὰ τῶν σπουδῶν του, ὅπως μαθαίνουμε ἀπὸ τὶς Διδαχές του καὶ πληροφορίες συγχρόνων πηγῶν, μελετοῦσε διαρκῶς, ὡσὰν διψασμένο ἐλάφι, τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὰ ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ζώντας στὸ Ἅγιον Ὄρος συμμετεῖχε στὶς ἐκκλησιαστικὲς ἀκολουθίες καὶ ἔκανε ὑπακοή στοὺς πνευματικούς του πατέρες. Κοντὰ σ' αὐτοὺς ἡσκεῖτο συνειδητὰ καὶ ἐλεύθερα, γιὰ νὰ ὑποτάσῃ «τοὺς τρεῖς ἐχθρούς» (Α₁, σ. 116), τὸν διάβολο, τὴν σάρκα (παλαιὸν ἄνθρωπο) καὶ τὸν κόσμος, ποὺ «ὅλος

ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α' Ἰω. 5,19), καὶ νὰ μπορῇ ἔτσι νὰ ζῇ κατὰ Χριστόν, ἀληθινά, σὰν αὐθεντικὸ παιδὶ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ 1759, σὲ ἡλικία 45 ἐτῶν, ἐκάρη μοναχὸς στὴν Μονὴ Φιλοθέου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἔλαβε τὸ μοναχικὸ ὄνομα Κοσμᾶς. Ἐκεῖ στὸ Μοναστήρι ἐχειροτονήθη διάκονος καὶ πρεσβύτερος (ιερομόναχος), διετέλεσε δὲ γιὰ μικρὸ χρονικὸ διάστημα καὶ ἐφημέριος τῆς Μονῆς.

Ἀπὸ πολὺ παλιά, ὅμως, εἶχε ἀκούσει τὴν κλήση τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἐργασθῇ ὡς ἱεραπόστολος ἀνάμεσα στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτὴν ἀναφέρεται μὲ τὰ πάρα κάτω λόγια· «πῶς δὲν πρέπει κανένας χριστιανός, ἄνδρας ἢ γυναῖκα, νὰ φροντίζει διὰ τοῦ λόγου τοῦ μόνον πῶς νὰ σωθῇ, ἀλλὰ νὰ φροντίζει καὶ διὰ τοὺς ἀδελφούς του» (Α₁, σ. 117), πρβλ. (Α' Κορ. 10,24 καὶ Φιλιπ. 2,4). Ὁ λόγος αὐτὸς τὸν «ἔτρωγε μέσα εἰς τὴν καρδίαν του τόσους χρόνους ὥσάν τὸ σκουλήκι ὁποῦ τρώγει τὸ ξύλον» (Α₁ σ. 117). Γι' αὐτό, ἀφοῦ δοκίμασε μὲ μακροχρόνια ὑπομονὴ καὶ ἀδειάλειπτη προσευχὴ τὴν κλήση τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφοῦ συμβουλευθῆκε τοὺς πνευματικούς του πατέρες, τότε, στὰ 1759 ἢ 1760, πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου ἔλα-

βε «ἔγγραφον ἄδειαν»⁷ παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Σεραφεῖμ Β' τοῦ ἐκ Δελβίνου (1757-1761), προκειμένου νὰ πραγματοποιήσῃ τὶς ἱεραποστολικές του περιοδεῖες.

Οἱ περιοδεῖες αὐτὲς τοῦ ἁγ. Κοσμᾶ, τρεῖς ἢ τέσσερις τὸν ἀριθμὸ, καλύπτουν χρονικὰ μιὰν ὁλόκληρη εἰκοσαετία περίπου, μὲ κάποια διαλείμματα, μέχρι τὶς 24 Αὐγούστου τοῦ 1779, ὅποτε μαρτυρικῶς δι' ἀπαγχονισμοῦ ἐπισφράγισε τὴν ἐπίγεια ζωὴ του στὸ Κολικόντασι τῆς Βορείου Ἡπείρου. Μέσα στὰ εἴκοσι αὐτὰ χρόνια ἐδίδαξε στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας σὲ τριάντα ἐπαρχίες τοῦ ἱστορικοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς πληροφορῇ στὴν ἐπιστολή, ποὺ ἔστειλε ἀπὸ τὴν γῆ τῆς Ἡπείρου, στὶς 2 Μαρτίου 1779, πρὸς τὸν ἀδελφὸ του, ἱερομόναχο Χρῦσανθο, στὴν Νάξο⁸. Ἀξίζει ν' ἀναφέρουμε ἐδῶ, ὅτι ἐπανειλημμένως διέτρεξε τὸ βόρειο καὶ τὸ νότιο τμῆμα τῆς Ἡπείρου κατὰ τὶς περιοδεῖες

7. Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Νέον Μαρτυρολόγιον, Ἀθήναι, «Ἀστήρ», 1961³, σ. 202.

8. Τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς δημοσιεύεται εἰς Μ. Γκιόλια, ὁ Κοσμᾶς Αἰτωλὸς καὶ ἡ ἐποχὴ του, Ἀθήνα «Τυμφορηστός», 1972, σ. 423.

του, διδάσκοντας ἀκατάπαυστα τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος, ἐκοπίασε χάριν τοῦ χειμαζομένου καὶ κινδυνεύοντος ἀπὸ τοὺς ἐξισλαμισμοὺς ἐκκλησιαστικοῦ ποιμνίου, ἐκεῖ ἵδρυσε τὰ περισσότερα σχολεῖα καὶ ἐκεῖ, ὅπως προαναφέραμε, ἐμαρτύρησε καὶ μὲ τὸ αἷμα του ἐπότισε τὸ δένδρο τῆς πίστεως καὶ συνετέλεσε στὴν σωτηρία ἀπείρων ψυχῶν.

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ εἶχαν ἐξαιρετικὴν ἐπίδραση στὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Θ' ἀφήσω νὰ μιλήσῃ, γιὰ τὴν συγκλονιστικὴ ἀλλαγὴ ποὺ προκάλεσε στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἡ ποιμαντικὴ ἐργασία τοῦ ἀγ. Κοσμᾶ, ὁ πρῶτος βιογράφος αὐτοῦ, ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ὁ ὁποῖος γράφει σχετικῶς στὸ Νέον Μαρτυρολόγιον· «εἰς τούτων τῶν Χριστιανῶν τὰς κεχερσωμένας, καὶ ἐξηγριωμένας καρδίας, σπείρας τὸν σπόρον τοῦ θείου λόγου ὁ ἱερὸς Κοσμᾶς, ἔκαμε, συνεργούσης τῆς θείας χάριτος, πολλοὺς καὶ μεγάλους καρπούς· διὰ τὶ τοὺς ἀγρίους, ἡμέρωσε· τοὺς ληστάς, κατεπράϋνε· τοὺς ἀσπλάγχχνους καὶ ἀνελεήμονας, ἔδειξεν ἐλεημόνας· τοὺς ἀνευλαβεῖς, ἔκαμεν εὐλαβεῖς, τοὺς ἀμαθεῖς, καὶ ἀγροίκους εἰς τὰ θεῖα, ἐμαθήτευσε, καὶ τοὺς ἔκα-

με νὰ συντρέχουν εἰς τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας· καὶ ὅλους ἀπλῶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἔφερεν εἰς μεγάλην μετάνοιαν, καὶ διόρθωσιν· ὥστε ὁποῦ ἔλεγον ὅλοι, ὅτι εἰς τοὺς καιροὺς των ἐφάνη ἕνας νέος Ἀπόστολος»⁹.

Ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μνημονεύσεως εἶναι ἡ μέριμνα τοῦ ἁγ. Κοσμᾶ γιὰ τὴν ἴδρυση σχολείων καὶ τὴν καλλιέργεια τῶν γραμμάτων¹⁰. Ὁ ἴδιος γράφει πρὸς τὸν ἀδελφὸ τοῦ Χρῦσανθο στὴν προαναφερθεῖσα ἐπιστολή, ὅτι μέχρι τότε, 2 Μαρτίου 1779, δηλαδὴ πέντε καὶ πλέον μῆνες πρὸ τῆς διακοπῆς τοῦ ἱεραποστολικοῦ τοῦ ἔργου διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου, εἶχε ἰδρύσει, ἐπανδρώσει καὶ θέσει σὲ λειτουργία, «δέκα σχολεῖα Ἑλληνικά», δηλαδή, μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ «διακό-

9. Ἐνθ. ἀνωτ., σ. 203.

10. Περισσότερα γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ βλέπε εἰς Γεωργ. Χρ. Εὐθυμίου, Ἡ μέριμνα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ διὰ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ γράμματα εἰς τὴν Ἡπειρον, Ἀθῆναι 1988, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάτυπον ἐκ τοῦ τόμου, Βόρειος Ἡπειρος - Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, Πρακτικά Α' Πανελληνίου Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου (Κόνιτσα, 22-24 Αὐγούστου 1987).

σια διὰ κοινὰ γράμματα», δηλαδή, στοιχειώδους εκπαιδεύσεως. Πολλὰ ἀπὸ τὰ σχολεῖα αὐτά, ὅπως γνωρίζουμε ἀπὸ τὶς πηγές, λειτουργοῦσαν κανονικὰ καὶ καρποφόρα γιὰ πολλές δεκαετίες μετὰ τὸν μαρτυρικό του θάνατο. Ἡ παιδεία στὰ σχολεῖα αὐτὰ παρείχετο κατὰ κυριολεξίαν δωρεάν, γιὰ «νὰ μανθάνουν ὅλα τὰ παιδιά καὶ πλούσια καὶ πτωχὰ χωρὶς νὰ πληρώνουν» (Α₁, σ. 142). Ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παιδείας, ποὺ παρείχετο στὰ σχολεῖα, ποὺ ἱδρυσεν ὁ ἅγιος Κοσμάς, παρατηροῦμε, ὅτι δὲν ἦταν ἡ παραγωγή αὐτονόμων ἀνθρώπων, κατὰ τὶς ἐπιταγές τοῦ ἀθέου Διαφωτισμοῦ, οὔτε ἡ ἀπλή κατάρτιση ψυχρῶν τεχνοκρατῶν, ἀτόμων ἀνωρίμων, μὲ κρίση ταυτότητος, ὑπηρετῶν τοῦ

οίουδήποτε συστήματος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἐπεδι-
ώκετο στὰ σχολεῖα αὐτὰ ἦταν ἡ μόρφωση ἀρτίων
ἀνθρώπων, ὁλοκληρωμένων, προσωπικοτήτων,
μὲ ἐπίγνωση ταυτότητος καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐπάρ-
κεια. Καὶ αὐτὸ ἐπετυγχάνετο μὲ τὴν παροχὴ παι-
δείας, ποὺ ἀντλοῦσε ἀπὸ τὴν ἀκένωτη δεξαμενὴ
τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως καὶ τὴν θύρα-
θεν γνώση. Ἡ μελέτη τῶν πηγῶν μᾶς πληροφο-
ρεῖ, ὅτι τὰ πλήθη τῶν ἀποφοίτων τῶν σχολείων
αὐτῶν μπόρεσαν «καὶ ἑτέρους διδάξαι» (Β' Τιμ.
2,2), ὥστε νὰ προσφέρουν στὸ Γένος «καρπὸν
ἐκατονταπλασίονα» (Λουκ. 8,8). Μήπως πρέπει,
οἱ ἔχοντες τὴν εὐθύνη γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ πράγ-
ματα στὴν χώρα μας, νὰ σκύψουν, νὰ μελετήσουν
μὲ προσοχὴ καὶ νὰ παραδειγματισθοῦν ἀπὸ τὴν
ἐκπαιδευτικὴ προσφορὰ τοῦ ἁγ. Κοσμά;

Ὡς πρὸς τὴν θεματολογία τῶν Διδαχῶν του
παρατηροῦμε, ὅτι εἶναι πλουσιωτάτη. Ὁ
ἅγιος Κοσμάς ἀπευθυνόμενος σὲ ποικίλα ἀκροα-
τήρια διαφόρων περιοχῶν, ὅπως προαναφέραμε,
θίγει πολλὰ θέματα, θεολογικά, ἠθικά, κοινωνικά,
παιδαγωγικά κ.ἄ., μὲ τὰ ὁποῖα, ἀντιμετωπίζων τίς

ανάγκες καὶ τὰ προβλήματα τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ τοῦ Γένους, συντελεῖ στήν σωτηρία αὐτῶν.

Ἔτσι, βλέπουμε νὰ διδάσκη μὲ ἀπλότητα, συντομία καὶ σαφήνεια γιὰ τὴν Ἁγία Τριάδα, τὸν Χριστό, τὴν Παναγία, τοὺς Ἁγίους, τὸν Ἄνθρωπο, τοὺς Ἀγγέλους, τὸν Διάβολο, τὴν Ἐκκλησία, τὴν Θεία Λατρεία, τὸ Βάπτισμα, τὸν Γάμο, τὴν Μετανοία - Ἐξομολόγηση, τὴν Θεία Εὐχαριστία, τὴν Ἱερωσύνη, τὸ Εὐχέλαιο, τὸν Θάνατο καὶ τὰ Ἔσχατα. Μὲ αὐτὰ βοηθεῖ τοὺς ἀκροατές του, νὰ γίνουν συνειδητοὶ χριστιανοί, νὰ ἐκτιμοῦν τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεως, νὰ μποροῦν νὰ διακρίνουν τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὶς ἀρνητικὲς ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὸν ἐξισλαμισμό.

Ἐπισημαίνει καὶ καταπολεμεῖ τὰ πάθη καὶ τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του, πού εἶχαν ἐξαπλωθεῖ σὰν μεταδοτικὴ ἀρρώστεια καὶ ἔθεταν σὲ κίνδυνο τοὺς ὑποδούλους χριστιανοὺς σὲ ἐπίπεδο προσωπικό, οἰκογενειακὸ καὶ κοινωνικό. Πιὸ συγκεκριμένα ἀναφέρεται, στὸ μῖσος, τὴν κακία, τὴν ὑπερηφάνεια, τὴν σκληρότητα, τὴν ἀδικία, τὴν κλοπὴ, τὴν τοκογλυφία, τὴν χαρτοπαιξία, τὴν πλεονεξία, τὸν φόνο, τὴν πορνεία,

τὴν μοιχεία, τὴν ὁμοφυλοφυλία, τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἐργασίας, τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, τῆς ἐγκρατείας, τῆς συγχωρήσεως κ.ἄ.

Ὁμιλεῖ ἐκτενῶς καὶ προτρέπει μὲ ἔνθεο ζῆλο τοὺς πιστοὺς νὰ βιώνουν τὶς χριστιανικὲς ἀρετές, πὺ ἀποτελοῦν τὸν καρπὸ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος (πρβλ. Γαλ. 5,22). Μὲ τὴν ἄσκηση αὐτῶν πιστεύει, ὅτι μποροῦν οἱ χριστιανοὶ νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ ἀντίστοιχα πάθη καὶ ἁμαρτίες καὶ νὰ ζοῦν ὁμορφα κ' εὐλογημένα, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο χορηγεῖται «*πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον*» (Ἰακ. 1, 17). Ἰδιαίτερος διδάσκει γιὰ, τὴν ἀγάπη, τὴν ταπείνωση, τὴν πίστη, τὴν ἐλπίδα, τὴν ὑπομονή, τὴν ὀλιγάρκεια, τὴν ἐντιμότητα, τὴν ἐγκράτεια, τὸν σεβασμὸ τοῦ ἄλλου, τὴν ἐργατικότητα, τὴν δικαιοσύνη καὶ προπαντὸς τὴν συγγνώμη.

Παρακινεῖ μὲ κάθε τρόπο τοὺς χριστιανοὺς νὰ τηροῦν τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς, νὰ ἐκκλησιάζωνται, νὰ προσεύχωνται, νὰ νηστεύουν, νὰ ἐλεοῦν, νὰ μένουν μὲ κάθε θυσία σταθεροὶ στὴν πίστη τους καὶ νὰ ἀποφεύγουν κάθε σχέση μὲ τὴν αἵρεση, τὴν θρησκεία τοῦ δυνάστη (Ἰσλάμ) καὶ τέλος μὲ τὴν μαγεία, τὶς προλήψεις καὶ τὶς δεισιδαιμονίες, ἐμπνευστὴς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ διάβολος καὶ

ὄργανά του, «τέκνα τοῦ διαβόλου» (Α₂, σ. 168), οἱ διάφοροι μάγοι, μάντεις, γητευτές, ἐξορκιστές, ἀστρολόγοι, καφετζοῦδες, χαρτορίχτρες κ.ἄ.

Ἀκόμη ἀναπτύσσει στίς Διδαχές του τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἰσοτιμία τῶν φύλων, τοῦ ἀνδρα καὶ τῆς γυναίκας, κυριολεκτικὰ ἐπαναστατικὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ του, τὴν συζυγικὴ πίστη, ἀφοσίωση καὶ ἀνοχὴ ἐν ἀγάπῃ (πρβλ. Ἐφεσ. 4, 2), τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν ἀπὸ τοὺς γονεῖς «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου» (Ἐφεσ. 6, 4), τὴν κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, τὴν κατὰ Χριστὸν διαχείριση τοῦ πλούτου, τὶς σχέσεις κλήρου καὶ λαοῦ, τὶς σχέσεις τοῦ λαοῦ πρὸς «τοὺς ἐν ὑπεροχῇ ὄντας» (Α' Τιμ. 2,2), σχέσεις καθοριστικὲς γιὰ τὴν πορεία τοῦ Γένους, κ.ἄ.

Διδάσκει ἀκατάπαυστα γιὰ τὴν σημασία καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ μάθουν ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, «γράμματα ἑλληνικά» (Β₂, σ. 216), γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἔρχωνται σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὰ κείμενα τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως, προκειμένου νὰ γνωρίζουν τὴν πίστη τους, τὴν ἱστορία τους καὶ νὰ ἐμπνέωνται γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν περιστάσεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν προκλήσεων τοῦ μέλλοντος. Στὸν ἴδιο προφανῶς σκοπὸ ἀπο-

βλέπει ὁ Ἅγιος, ὅταν συνιστᾷ στοὺς κατοίκους ὠρισμένων περιοχῶν νὰ ὁμιλοῦν μόνο τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἐγκαταλείποντας τὰ γλωσσικὰ μορφώματα (ἄρβανίτικα, βλάχικα), πὺν γιὰ διαφοροὺς ἱστορικοὺς λόγους εἶχαν διαδοθεῖ ἐκεῖ.

Ἀπ' ὅλα αὐτά, πὺν μὲ κάθε συντομία ἐκθέσαμε, ἀναδεικνύεται καθαρὰ ἡ διαχρονικότητα τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγ. Κοσμᾶ, πὺν πηγάζει ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση. Ἐπομένως, εἶναι προφανὴς ἡ ἐπικαιρότητα τοῦ μηνύματος αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας, τῆς «Νέας ἐποχῆς», τῆς «Παγκοσμιοποίησης», πὺν ἀντιπαλεύουν μὲ τοὺς ἴδιους ἐχθρούς, τὸν διάβολο, τὴν σάρκα (παλαιὸν ἄνθρωπο) καὶ τὸν κόσμο, πὺν ρέπει στὴν ἁμαρτία. Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, πὺν κατατρύχονται ἀπὸ τὰ ἴδια πάθη καὶ ἁμαρτίες, πὺν ἀντιμετωπίζουν καθημερινὰ καὶ σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα πάρα πολλές προκλήσεις, πειρασμούς, δοκιμασίες καὶ καλοστημένες παγίδες, κινδυνεύοντας νὰ χάσουν τὴν πίστη, τὸν προσανατολισμό, τὴν ταυτότητά τους, νὰ ἀλλοτριωθοῦν καὶ νὰ ὀδηγηθοῦν, μέσα ἀπὸ ὁδοὺς «σκολιὰς καὶ διε-

στραμμένες» (πρβλ. Φιλιπ. 2,15), στην απώλεια. Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἀναζητοῦν τὸν Ἕνα, τὸν Χριστό, «οὗ ἔστι χρεία», γιὰ ν' ἀποκτήσῃ νόημα καὶ ὁμορφιὰ ἡ ζωὴ τους.

Πιστεύω, ὅτι τὸ διαχρονικὸ αὐτὸ μήνυμα τοῦ ἁγ. Κοσμά πρὸς τὸν ἄνθρωπο τῆς κάθε ἐποχῆς, ἐπομένως καὶ τῆς δικῆς μας, συνοψίζεται σὲ λίγες γραμμὲς μιᾶς Διδαχῆς του, μὲ τὴν παράθεση τῶν ὁποίων κατακλείω τὴν παροῦσα ἐργασία: «Τοῦτο σᾶς λέγω πάλιν καὶ σᾶς παραγγέλλω: κἂν ὁ οὐρανὸς νὰ κατέβῃ κάτω κἂν ἡ γῆ νὰ ἀνέβῃ ἀπάνω κἂν ὁλος ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ καθὼς μέλλει νὰ χαλάσῃ σήμερον αὔριον, νὰ μὴ σᾶς μέλη τι ἔχει νὰ κάμῃ ὁ Θεός. Τὸ κορμὶ σας ἅς σᾶς τὸ καύσουν, ἅς σᾶς τὸ τηγανίσουν, τὰ πράγματά σας ἅς σᾶς τὰ πάρουν, μὴ σᾶς μέλη, δώστε τα, δὲν εἶναι ἐδικὰ σας. **Ψυχὴ καὶ Χριστὸς** σᾶς χρειάζεται. Ἐτοῦτα τὰ δύο ὁλος ὁ κόσμος νὰ πέσῃ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ σᾶς τὰ πάρῃ, ἔξω ἂν τύχῃ καὶ τὰ δώσετε μὲ τὸ θέλημά σας. Αὐτὰ τὰ δύο νὰ τὰ φυλάγετε νὰ μὴν τύχῃ καὶ τὰ χάσετε» (Γ', σ. 240).

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΤΗΛΟΥ

Η μέρα χαρᾶς καί πανηγύρεως ἦταν γιά τήν ὀμορφη Τῆλο ἡ 27ῃ Ἰουλίου, πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος καί ἱαματικοῦ Παντελεήμονος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Πολιοῦχος καί Προστάτης της. Στό ἱστορικό Μοναστήρι, πού οἱ εὐσεβεῖς Τήλιοι ἀνήγειραν αἰῶνες πρίν στό Νησί τους, ταπεινός προσκυνητής ἔφτασε τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς καί ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας καί Μητροπολίτης Σύμης καί Τήλου κ. Χρυσόστομος. Τό ἑσπέρας κάτω ἀπό τά αἰωνόβια πλατάνια τῆς Μονῆς καί δίπλα ἀπό τό τρεχούμενο ἀγίασμα τοῦ θαυματουργοῦ Ἀναργύρου Ἰατροῦ, προεξήρχε τῆς Ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας, εὐλόγησε τούς προσφερομένους Ἄρτους καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Ἐπιστάτη τῆς Μονῆς καί Ἀρχιερατικό Του Ἐπίτροπο στήν Τήλο

Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιο Φραγκόπουλο, καί τόν Ἐφημέριο τῆς Μονῆς π. Ἐμμανουήλ Πόκκια, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐτῶν ἐγκαταβιώνει ἐκεῖ καί ἀποτελεῖ τὴν «ψυχὴ» τῆς Μονῆς. Παρέστησαν ὁ Βουλευτὴς τοῦ «Σύριζα» Δωδεκανήσου κ. Δημ. Γάκης, ὁ Ἀντιδήμαρχος Τήλου κ. Ἀντ. Οἰκονόμου, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς, ὁ Λιμενάρχης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διοικητὴς καὶ συνέρρευσαν ἐπίσης ἑκατοντάδες πιστοί. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση, ἡ Μονὴ παρέθεσε σ' ὅλους τοὺς παρευρισκομένους ἑορταστικὴ Τράπεζα καὶ ἀκολούθησε τὸ πατροπαράδοτο γλέντι μὲ τὰ παραδοσιακὰ ὄργανα καὶ τοὺς χορούς τοῦ νησιοῦ.

Τὴν ἐπομένη τὸ πρωί, κυρία ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργία, καὶ μετὰ τὴν περιφορά τῆς ἱ. Εἰκόνης καὶ τὴν εὐλόγηση τῶν Ἄρτων, εὐλόγησε τὰ παρατιθέμενα κόλυββα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν Πατέρων πού ἀσκήτευσαν καὶ ἐτελειώθησαν ἐκεῖ. Τέλος ὁ Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴν κοινὴ Τράπεζα, στήν ὁποία παρεκάθισαν ἅπαντες.

Δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας ἐπιχειροῦμε καὶ μιὰ σύντομη ἱστορικὴ ἀναφορά καὶ παρουσίαση τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, προκειμένου

A panoramic view of a mountain valley. In the foreground, a large, dense green tree stands prominently. The background shows a wide valley with a river or stream winding through it, surrounded by steep, rocky slopes. The sky is clear and blue.

*«Πανοραμική άποψη
τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου
Παντελεήμονος Τήλου».*

νά γίνει εὐρύτερα γνωστή πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τοῦ θαυματουργοῦ Πολιούχου της¹.

Τὸ Μοναστήρι Του εἶναι σκαρφαλωμένο στὸν «Κρύαλλο», μιά ἀπόκρημνη βουνοπλαγιά τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ νησιοῦ, 270 μ. πάνω ἀπὸ τὴν στάθμη τῆς θάλασσας, σέ θέση μοναδικοῦ φυσικοῦ κάλλους, ἡ ὁποία ἐξασφάλιζε προστασία ἀπὸ τίς συχνές πειρατικές ἐπιδρομές. Ἰδρύθηκε, σύμφωνα μὲ τὴν λαϊκὴ παράδοση, ἀπὸ τὸν Ἱερομόναχο Ἰωνᾶ πού καταγόταν ἀπὸ τὴν Κρήτη, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκεια προσκυνηματικοῦ ταξιδιοῦ του στοὺς Ἁγίους Τόπους, ναυάγησε στὴν Τήλο. Ὑπακούοντας στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα πού τοῦ ἐμφανίστηκε σέ ὄνειρο, ἔθεσε τὸν θεμέλιο λίθο τῆς Μονῆς Του, ἡ ὁποία μὲ τὴν πάροδο τῶν αἰώνων ἀπέκτησε μεγάλη ἀκμὴ καὶ πνευματικὴ αἵγλη.

Ὡς τόσον ὁ χρόνος τῆς ιδρύσεως δέν μπορεῖ μὲ σαφήνεια νά προσδιορισθεῖ. Κατὰ μίαν ἄποψη ἴσως καὶ νά ἀνάγεται στὸν 14ο αἰ. Ἡ πρώτη ὅμως ἱστορικὴ ἔγγραφη μαρτυρία γιὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς

1. Τὰ παρατιθέμενα ἱστορικὰ στοιχεῖα, ἔχουν ληφθεῖ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ Χ. Κουτελάκη, Ἅγιος Παντελεήμονας Τήλου, Τήλος 1995.

Μονῆς εἶναι τοῦ ἔτους 1596 καί πρόκειται γιά ἓνα τουρκικό σουλτανικό φερμάνι, τό ὁποῖο ἀφώνει νά ἐννοηθεῖ ὅτι αὕτη προϋπῆρχε πρό τῆς Ὀθωμανικῆς κατακτήσεως τῶν Δωδεκανήσων, γεγονός πού συνέβη τό ἔτος 1522. Μία ἄλλη ἐκδοχή, συσχετίζει τήν ἐπανίδρυσή της λίγα ἔτη νωρίτερα, μέ τήν μεγάλη νίκη τῶν Χριστιανῶν κατά τῶν Τούρκων πού πολιορκοῦσαν τήν Ρόδο τό ἔτος 1480. Ἡ τραγική ἥττα τῶν τελευταίων συντελέστηκε τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου (27 Ἰουλίου), ὅταν ἔχασαν 3.500 ἄνδρες καί ἐτράπησαν σέ φυγή. Μεταξύ τῶν νικητῶν ὑπῆρξαν καί πολλοί Τηλιακοί πού κατοικοῦσαν εἴτε μόνιμα στήν Ρόδο, εἴτε εἶχαν μεταφερθεῖ ἐκεῖ νωρίτερα γιά νά ἐνισχύσουν τήν ἀσφάλεια τῆς μεγαλονήσου.

Ὅλοι αὐτοί εἶχαν τήν ἀπόλυτη βεβαιότητα καί πίστη, ὅτι ἡ νίκη ἦταν τοῦ Ἀγίου, ὅπως ἀκριβῶς

*Ἡ ἀργυροσκάλιστη
ἐφέστια ἰ. Εἰκόνα τοῦ
Ἀγ. Παντελεήμονος.*

πίστευαν αντίστοιχα καί οί κάτοικοι τῆς Ρόδου, οἱ ὁποῖοι, ἐπίσης οἰκοδόμησαν τότε Ναό στήν μνήμη του, πού σώζεται δίπλα στά μεσαιωνικά τείχη τῆς πόλεως μέχρι σήμερα.

Ὡς τόσον ἡ Ὄθωμανική ἐπέλαση δέν ἄργησε νά ἔλθει. Παρά τίς μαῦρες καί ἀπέλπιδες αὐτές ἐποχές, μέ τίς ἐξαιρετικά δύσκολες συνθῆκες πού ἐπέβαλλαν οἱ Μουσουλμάνοι κατακτητές, ἡ Μονή τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, γνωρίζει ἐποχές δόξας. Εἰδικότερα κατά τόν 16ο αἰ. ἀρχίζει μιά μεγάλη οἰκοδομική δραστηριότητα μέ βασικά ἔργα ὑποδομῶν πού παρέχουν στήν Μονή αὐτάρκεια καί αὐτονομία. Ἐκδίδονται πλήθος τουρκικές οἰκοδομικές ἄδειες καί τό Μοναστηριακό συγκρότημα ἀποκτᾷ φρουριακή μορφή. Ἐντυπωσιακός παραμένει ὁ πανύψηλος πύργος του, πού πολλές φορές χρησιμοποιήθηκε γιά ἀμυντικούς σκοπούς. Τό σημερινό Καθολικό ἐμπλουτίζεται μέ ἰδιαίτερο ξυλόγλυπτο τέμπλο, πού χρονολογεῖται σύμφωνα μέ τήν ἐπιγραφή του τό ἔτος 1714, ἐπὶ ἡγουμενείας τοῦ ἱερομονάχου Μητροφάνη. Τό ἔτος 1776 ὁ πολὺς Γρηγόριος ὁ Συμαῖος ἀγιογραφεῖ τόν Ναό, μέ τήν χαρακτηριστική τεχνοτροπία τῆς Συμαϊκῆς ἀγιογραφικῆς παραδόσεως. Τό

Μοναστήρι ἀποκτᾷ ἐλαιοτριβείο στήν Κάλυμνο, ἀγοράζει ἐκτάσεις καί ποιμνιοστάσια, προμηθεύεται δικό του σκάφος, διευκολύνει μέ δανεισμό χρημάτων πλοιοκτήτες διπλανῶν νησιῶν, ἀποστέλλει Μοναχούς μέχρι τίς Ρωσσικές πόλεις τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καί ἔχει τόν πρώτιστο λόγο γιά τά δρώμενα στό νησί.

Αὐτή ἡ μεγάλη οἰκονομική δύναμη καί εὐμάρεια πού γνώρισε ἡ Μονή, τῆς ἐπιτρέπει νά ἀσκεῖ ἀφειδώλευτα τό Ἐκκλησιαστικό καί κοινωνικό της ἔργο. Ὅπως ὅλα τά Μοναστήρια μας, διατήρησε πρωτίστως ἄσβεστη τήν φλόγα τῆς ἐλευθερίας στίς καρδιές τῶν ὑποδούλων Τηλίων, διότι οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεταγγίζει στίς ψυχές τους τό καθάριο φῶς καί τήν ἐλπίδα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τή σοφία τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καί τό ἥθος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας. Αὐτή ἡ πνευματική κυψέλη τά σκοτεινά ἐκεῖνα χρόνια διέσωσε τήν ἐθνική ταυτότητα τῶν κατοίκων καί λειτούργησε ὡς χῶρος πνευματικοῦ καί ἐθνικοῦ ἀναβαπτισμοῦ τους, ὅχι μόνο διατηρῶντας ἀλλά καί διαδίδοντας τό Ἑλληνικό πνεῦμα καί τόν ἀπαράμιλλο τρόπο ἐκφράσεώς του, τήν Ἑλληνική γλῶσσα. Μεριμνᾷ ἐμπράκτως γιά τήν παιδεία

*Στιγμιότυπο από τόν Έσπερινό τῆς Πανηγύρεως
τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.*

ἀναλαμβάνοντας τήν δαπάνη λειτουργίας Σχολείου, ιδρύει Δημοτικό φαρμακεῖο, καταβάλλει τούς μισθοús μονίμου Ἰατροῦ, κατασκευάζει δημόσια κοινωφελῆ ἔργα, ἐνισχύει ἀπόρους, ὀργανώνει συσσίτιο ὀρφανῶν παιδιῶν, ἀπασχολεῖ ἑμμισθους ἐργάτες καί βοσκούς κ.τ.λ.

Πόλο ἐλξεως τῶν Χριστιανῶν, ἀποτελοῦσε ἐξ ἀρχῆς ἡ ἱερά καί θαυματουργή Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου. Αὕτῃ ἐπαργυρώθηκε τό ἔτος 1839 ἐπὶ ἡγουμενείας ἱερομονάχου Μακαρίου, διά χειρός Νικ. Λούρου, σύμφωνα πάντα μέ τήν σχετική ἀργυροσκάλιστη ἐπιγραφή της. Πλῆθος προσκυνητῶν συρρέουν γιά νά ἀσπαστοῦν τήν χαριτόβρυτη

**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας καί ὁ π. Ἐμμ. Πόκκας
κατά τήν εὐλόγησιν τῶν Κολύββων
τῆς Πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.**

αὐτή Εἰκόνα, ἰδιαίτερα κατά τίς ἡμέρες τῆς ἐορ-
τῆς. Κάθε ξενιτεμένος Τηλιακός νοσταλγεῖ τό
κάλλος τῆς μορφῆς Του καί ἐπιδιώκει τήν παρου-
σία του στό καστρομονάστηρο τοῦ νησιοῦ, γιά νά
πάρει δύναμη καί σθένος ἀπό τόν μεγάλο αὐτόν
Ἅγιο, προκειμένου νά ἀντιμετωπίσει τίς ἀντιξοό-
τητες καί τά προβλήματα τῆς ζωῆς.

Σήμερα, στούς ὑλόφρονες καιρούς μας, ἡ Μο-
νή συνεχίζει ταπεινά καί ἀθόρυβα τό πολυσχιδές
πνευματικό, κοινωνικό καί ἐθνικό της ἔργο, πιστή
στίς ἱερές παρακαταθήκες της καί τήν ἑνδοξη
ἱστορία της.

*Στιγμιότυπα από τήν Πανήγυρη
τῆς Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου.*

**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας συλλειτουργῶν εἰς
τὴν Ἱ. Μ. Πανορμίτου μέ τοὺς Ἱερεῖς τῆς Σύμης,
κατὰ τὴν ἡμέρα τῶν ὀνομαστηρίων του.**

**Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ὑποδεχόμενος
τοὺς Ὑπαξ/κους καὶ Ὀπλίτες τοῦ 549 ΤΕ πού
τὸν ἐπισκέφθηκαν γιὰ νὰ ψάλλουν τὰ κάλαντα
τῶν Χριστουγέννων.**

Άπό τούς Άγιασμούς εις τά Σχολεία τής Σύμης.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΗΣ

Μετά από εϋορκη πολυετή Ίερατική Διακονία, ἀπεχώρησαν λόγω γήρατος ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας πρὸς τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους, δύο σεβαστοὶ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, πού ἐχρημάτισαν ἐφημέριοι σέ Ἐνορίες τῆς Σύμης. Πρόκειται γιά τόν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. **Ἀρσένιο Κλαδάκη** καί τόν Αἰδес. Οἰκονόμο π. **Ἐμμανουήλ Μιχαήλου**. Καί οἱ δύο τέκνα τῆς Σύμης, ὑπῆρξαν πρότυπα ἐκκλησιαστικοῦ ἠθους καί ἀρετῆς, πού διακόνησαν μέ αὐταπάρνηση καί εὐσυνειδησία τόν Λαό τοῦ Θεοῦ καί τίς πνευματικές του ἀνάγκες.

Ὁ πρῶτος, ἐκάρη ἀπό τὰ νεανικά του χρόνια Μοναχός καί ἐμόνασε ἐπὶ ἔτη στήν Ἱ. Μονή Φιλοθέου τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἀργότερα κινούμενος ἐξ ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης καί εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος διά τήν ἐκκλησιαστική κατάσταση τῆς ἰδιαιτέρας του Πατρίδας, ἀνεχώρησε ἀπό τήν Μονή τῆς μετανοίας του καί χειροτονήθηκε Διάκονος τήν 1η Ἰουνίου 1969 ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ρόδου Σπυρίδωνα (Συνοδινό). Ὡς Διάκονος τοποθετήθηκε ἀπό τόν ὡς ἄνω Μητροπολίτη

εἰς τὴν Ἱ. Μονὴ Πανορμίτου, ὅπου ἐγκαταβίωσε μέχρι τὸ ἔτος 1973, ὅταν πλέον ὁ Μητροπολίτης τὸν χειροτόνησε Πρεσβύτερον. Ἐν συνεχείᾳ ὡς Πρεσβύτερος, διορίσθη Ἐφημέριος εἰς τὸν Ἑνοριακὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σύμης. Ὅταν ἡ ἐφημεριακὴ θέσις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου τὸ ἔτος 1989 χήρευσεν, ὁ Μητροπολίτης Ρόδου Ἀπόστολος (Διμέλης) ἐκτιμῶντας τὸ ἦθος τοῦ π. Ἀρσενίου, τὸν διόρισε ἐκεῖ Ἐφημέριον καὶ τὸ ἔτος 1994 Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτρο-

Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀρσένιος Κλαδάκης.

πο Σύμης, θέση στήν όποίαν τόν διατήρησε καί ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος. Από Αρχιερατικός Έπίτροπος Σύμης απέχώρησε τήν 4η Ίουνίου 2011, κατόπιν οίκειοθελοϋς παραιτήσεως διά λόγους υγείας καί τό έτος 2012 ακολουθήσε καί ή όριστική συνταξιοδότηση, μετά από 43 έτη διαρκoϋς Ίερατικής Διακονίας.

Ό δεϋτερος Κληρικός, αφοϋ ένυμφεύθη, χειροτονήθηκε Διάκονος τήν 8η Απριλίου 1965 από τόν τότε Μητροπολίτη Ρόδου κυρό Σπυρίδωνα (Συνοδινό). Έν συνεχεία χειροτονήθηκε Πρεσβϋτερος τήν 2α Μαΐου 1965 καί διορίσθηκε Έφημέριος τοϋ Ι. Ναοϋ Αγ. Έλευθερίου Σύμης. Είς τήν θέση αϋτή παρέμεινε όλα τά έτη τής Ίερατείας του καί έπιπλέον έξυπηρετοϋσε καί τήν Ένορία τών Είσοδίων τής Θεοτόκου, τής έπονομαζομένης «Έλεημονητρίας». Υπήρξε πρότυπο οίκογενειάρχου, πλήν όμως αρκετά νωρίς σήκωσε τόν βαρύ Σταυρό τής χηρείας καί τής άνατροφής τής θυγατέρας του. Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας, εκτιμώντας καί τιμώντας τό ήθικό του παράστημα καί τήν υποδειγματική του εϋσέβεια, τήν 15η Δεκεμβρίου 2005, τοϋ άπένειμε τό όφφίκιο τοϋ Οίκονόμου. Ό

Ὁ Αἰδес. Οἰκονόμος π. Ἐμμανουήλ Μιχαήλου.

π. Ἐμμανουήλ ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ π. Ἀρσενίου, ὑπέβαλε αἴτηση συνταξιοδοτήσεως λόγω γήρατος καί ἀπεχώρησε τέλη τοῦ ἔτους 2012, προσμετρώντας εὐδόκιμη ὑπηρεσία 47 συναπτῶν ἐτῶν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Τό Σάββατο 15η Δεκεμβρίου 2012, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, γιὰ τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία, ἦταν διπλὴ ἐορτὴ καί

πανήγυρη, ἀφοῦ πέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου Σύμης, ἔλαβε χώρα καί τό εὐχάριστο γεγονός τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας τοῦ π. **Δημητρίου Γεωργιάδη**. Διά τόν λόγον ὅτι τό περυσινό «ἡμερολόγιο» τήν συγκεκριμένη χρονική στιγμή εἶχε ἤδη τυπωθεῖ, δέν κατέστη δυνατόν ἡ ἀναφορά τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ γεγονότος τότε, καί ὡς ἐκ τούτου εἰς τήν παροῦσα ἔκδοση προβαίνομε ἀναλυτικά εἰς τήν παρουσίαση τοῦ ἐν λόγῳ θέματος.

**Στιγμιότυπα ἀπό τήν Χειροτονία
τοῦ π. Δημητρίου Γεωργιάδη.**

Ὁ χειροτονηθεὶς, καταγόμενος ἐκ Πελοποννήσου, τυγχάνει ἔγγαμος μέ σύζυγον καταγομένη ἐκ Σύμης, καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου. Μέχρι πρό τι-
νος ὑπηρετοῦσε ὡς Ὑπαξιωματικός τοῦ Στρατοῦ
σέ Μονάδα τῆς γειτονικῆς μας Ρόδου, ὅπου καὶ
κατοικοῦσε. Προσφάτως ἐγνωρίσθη μέ τόν Σεβ.
Μητροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο καί ἐξ αὐτοῦ
ἐμπνεόμενος ἐξεδήλωσε τόν παιδιόθεν εὐσεβῆ
του πόθο, νά εἰσέλθει εἰς τήν Ἱερwsύνη.

Γιά τήν πραγμάτωση τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ,
καθοριστικό ἀνθρωπίνως ρόλο διεδραμάτισε ἡ
ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευ-
μάτων νά παραχωρήσει εἰς τόν Νομόν Δωδεκανή-
σου μία Ἐφημεριακή θέση. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
μας, κινούμενος ἀπό ἀγωνία καὶ ἀνύστακτο ἐνδι-
αφέρον γιά τήν διαποίμανση τοῦ ἀκριτικοῦ Λαοῦ
τῆς Ἐπαρχίας μας, κατόπιν μάλιστα τῆς συνταξιο-
δοτήσεως δύο ὑπερηλίκων Ἐφημερίων τῆς Σύμης,
ἐπικοινωνῶνσε μέ τοὺς λοιποὺς Δωδεκανησίους
Μητροπολίτας, παρακαλῶν αὐτούς νά παραχω-
ρήσουν τήν δυνατότητα αὐτήν εἰς τήν καθ' ἡμᾶς
Ἱ. Μητρόπολιν. Ἐκεῖνοι, διακρινόμενοι ἐξ ἐγνω-
σμένης εὐαισθησίας καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης, -
παρ' ὅλη τήν ὑπάρχουσα λειψανδρία Κληρικῶν

***Στιγμιότυπα από τήν Χειροτονία
τοῦ π. Δημητρίου Γεωργιάδη.***

καί στίς ἰδικές τους Ἐπαρχίες - μᾶς παρεχώρησαν
τήν ἐφημεριακή θέσιν.

Κατόπιν τούτων, «τό πλήρωμα τοῦ χρόνου
ἦλθε» καί ἡ χειροτονία ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου κατά τήν διάρκειαν τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, ὅπως ἤδη ἀνεφέρθη. Μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας, συλλειτουργήσαν ἅπαντες οἱ Ἐφημέριοι τῆς Σύμης, παρουσία τῶν τοπικῶν

Ἀρχῶν τῆς Νήσου καί πλήθους κόσμου, μέ ἐπι-
κεφαλῆς τόν ἐπίσης ἑορτάζοντα τά ὀνομαστήριά
του, ἐντιμώτατον Δήμαρχον Σύμης κ. Ἐλευθέριον
Παπακαλοδούκα.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ὁμίλησε πρό τῆς
χειροτονίας καταλλήλως διά τό μέγα ὑπουργήμα
τῆς Ἱερωσύνης, νουθετῶν τόν χειροτονοούμενον
ἀλλά καί τόν περιεστῶτα Λαόν. Δραττόμενος
δέ τῆς εὐκαιρίας, εὐχαρίστησε καί τούς ὁμόρους
Ἀγίους Ἀρχιερεῖς διά τήν μεγάλην τους ἔμπρακτη
ἀγάπη, ἐπαινῶν τήν καλοσύνην ἐκάστου. Ἀκο-
λούθως ὁ π. Δημήτριος μέ λίαν συγκινητικά λόγια
ἀνεφέρθη εἰς τόν ἱερόν του πόθον καί ἐξέφρασε
τά συναισθήματα εὐγνωμοσύνης, εὐχαριστῶν τόν
Σεβασμιώτατον διά τήν ἀγάπην καί τήν ἐμπιστο-
σύνην Του. Ἐν συνεχείᾳ εὐχαρίστησε τόν Πνευμα-
τικό του Πατέρα Πρωτοπρ. Ἰωάννη Χαλκιᾶ, Γεν.
Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπον Ρόδου, τούς οἰκείους του
καί ἅπαντα τά πρόσωπα πού διεδραμάτισαν ρόλο,
ὥστε νά λάβει ὁ πόθος αὐτός «σάρκα καί ὀσᾶ».

Οὗ μετὰ πολλάς ἡμέρας, κατόπιν ἀποφάσεως
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, τήν
23ῃ Δεκεμβρίου, Κυριακή πρό Χριστοῦ Γεννήσε-
ως, ἐτελέσθη καί ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία

τοῦ εὐλαβεστάτου Διακόνου μας π. Δημητρίου Γεωργιάδη. Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη μέ σεμνή μεγαλοπρέπεια εἰς τόν Ἱερόν Ἑνοριακόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σύμης ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, συλλειτουργούντων ἐπίσης καί τῶν Ἱερέων τῆς Σύμης, ὅπου σέ κλίμα κατανύξεως καί συγκινήσεως, ἐχειροτονήθη ὁ ὡς ἄνω εἰς Πρεσβύτερον. Ὁ Σεβ. ὁμίλησε καί πάλι ἐπικαίρως, διά τήν Ἱερωσύνη εἰς τόν Χειροτονηθέντα καί τό πολυπληθές Ἐκκλησίασμα. Τό ἐπόμενον διάστημα, προκειμένου ὁ νέος Ἱερεὺς νά προετοιμασθεῖ καταλλήλως διά τήν ἀνάληψιν τῆς Ἱερατικῆς του Διακονίας, ἐδέχθη τά ἀπαραίτητα μαθήματα τελετουργικῆς ἐκ τοῦ Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου μας π. Στεφάνου Μακρῇ καί κατόπιν διορίσθη ὡς τακτικός Ἐφημέριος τῆς κενῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, ἐξυπηρετῶντας παραλλήλως καί τήν ἐπίσης κενή Ἑνορία τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἥ ὅπως εἶναι εὐρυτέρως γνωστότερη, τῆς Παναγίας τῆς «Ελεημονητρίας», ἥ «Λεμονίτισσας».

**Έπάνω: Στιγμιότυπο από την Πανήγυρη
τοῦ Ἀγίου Ἀποστ. Παύλου, τῆς νήσου Τεύτλουσας,
Μετοχίου τῆς Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου.**

**Δεξιά ἐπάνω: Στιγμιότυπο από την Πανήγυρη
τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Μεγάλου
Σωτῆρος. Παρόντες ὁ Δκτης τῆς 95ης Α.Δ.Τ.Ε.
Ὑποστράτηγος Δημ. Ρέσκος καί ὁ Δκτης
τοῦ 549 ΤΕ Σύμης Ἀνχης Ἰωα. Ἀθανασίου.**

**Δεξιά κάτω: Στιγμιότυπο από την Πανήγυρη τῆς
Μεταμορφώσεως, εἰς τήν Μονή Πανορμίτου.**

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΣΥΜΗ

Τό Πάσχα αποτελεί την μεγαλύτερη Έορτή και Πανήγυρη της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ γιορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι τό πλέον λυτρωτικό γεγονός γιά τόν ἄνθρωπο. Προηγεῖται ὅμως ἡ υπέρτατη Σταυρική Θυσία τοῦ Θεανθρώπου καί ὅλα ἐκεῖνα τά κοσμοσωτήρια Πάθη, διά τῶν ὁποίων τό ἀνθρώπινο γένος ἀνακλήθηκε ἀπό τή φθορά καί μεταβέβηκε στήν αἰώνια ζωή, ὅπως διακηρύσσει θεολογικότατα ἡ ὑψηλή ὑμνολογία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας.

Στίς ἐνορίες τῆς Σύμης καί ἰδιαιτέρως στό Μοναστήρι τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου, ὁ κάθε πιστός, βιώνει ὅλη τούτη τήν πνευματική ἀτμόσφαιρα σ' ὅλο της τό μεγαλεῖο, ὑποβοηθούμενος ἀπό τίς κατανυκτικές ὑμνωδίες τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, πού τελοῦνται καθημερινά πρωί καί βράδυ, στό ἀπέριττο Καθολικό τῆς Μονῆς, ἐνώπιόν της θαυματουργῆς Εἰκόνας τοῦ Πανορμίτη.

Ἀπό τήν Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μοιράζονται στούς πιστούς τά βάγια πού ἐδῶ ὀνομάζονται «ματσίδια» καί χρησιμοποιοῦνται ὡς φυλακτά ἢ ὡς θυμίαμα στό θυμιατήρι

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος, κατά
τήν Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, στήν
Ι. Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου.*

***Στιγμιότυπο από τήν Ἀκολουθία
τοῦ Ἐπιταφίου θρήνου στήν Ἱ. Μονή Ταξιάρχου
Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου.***

τῶν σπιτιῶν, γιά νά ἀποτρέπουν τή βασκανία καί κάθε ἄλλη σατανική ἐνέργεια. Καθημερινά, ὅταν πιά ὁ ἥλιος βουλιάξει στήν θάλασσα πίσω ἀπό τό μύλο τῆς Μονῆς, τό πανύψηλο καμπαναριό τοῦ Πανορμίτη προσκαλεῖ τοὺς προσκυνητές στίς κατανυκτικές Ἀκολουθίες τοῦ Νυμφίου. Τήν Μεγάλη Τετάρτη τό ἀπόγευμα, ὁ Μητροπολίτης τελεῖ

τό Ἱερό Εὐχέλαιο, στό ὁποῖο προσέρχονται ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι, γιά νά χρισθοῦν μέ τό ἁγιασμένο ἔλαιο τοῦ Μυστηρίου, «εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος».

Ἰδιαίτερη εἶναι ἡ Θ. Λειτουργία τῆς Μέγ. Πέμπτης, ἡμέρας κατά τήν ὁποία παρεδόθη τό Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας στούς Μαθητές. Ὅλοι οἱ Ναοί τοῦ νησιοῦ κατά τήν πρωινή Θεία Λειτουργία, εἶναι κατάμεστοι ἀπό τούς πιστούς πού περιμένουν γιά νά μεταλάβουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Τό ἴδιο βράδυ ἡ προσέλευση γίνεται ἀκόμη μεγαλύτερη. Ἡ κατανυκτική Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν καί ἡ ἔξοδος τοῦ Ἑσταυρωμένου, συγκεντρώνουν στίς Ἐκκλησίες ἑκατοντάδες πιστῶν, ντόπιων καί ξένων, πού ἐπιθυμοῦν νά συμμετάσχουν στά δραματικά γεγονότα τοῦ Θείου Πάθους, ὅπως αὐτά ἐκφράζονται στήν ὑμνογραφία τῆς ἡμέρας.

Ὅλη τήν ὑπόλοιπη νύχτα γυναῖκες τοῦ νησιοῦ ψάλλουν τά λεγόμενα «μοιρολόγια» τοῦ Χριστοῦ, μέ τόν παραδοσιακό τρόπο πού τά διδάχτηκαν ἀπό τίς προηγούμενες γενιές. Ἀκολουθεῖ τό στόλισμα τοῦ Ἑπιταφίου μέ φρέσκα λουλούδια καί λεμονανθούς ἀπό τά περιβόλια.

Τό ἐπόμενο πρωί πένθιμες κωδωνοκρουσίες δίνουν τό σύνθημα γιά τήν ἔναρξη τῶν κατασκευτικῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, μετά τίς ὁποῖες τελεῖται ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Ἀποκαθήλωση. Τό βράδυ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου μέ τά Ἐγκώμια, τό «τραγούδι τοῦ Νεκρωμένου Θεανθρώπου». Μοναδική εἶναι ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου στόν Πανορμίτη, γύρω ἀπό τό Μοναστηριακό συγκρότημα δίπλα ἀπό τήν θάλασσα τῆς Μονῆς.

Τό Μεγάλο Σάββατο τό πρωί, ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει ἀλλάξει. Οἱ κωδωνοκρουσίες εἶναι πιά χαρούμενες καλῶντας τούς προσκυνητές στόν Ἑσπερινό του Πάσχα, ἡ ὅπως εἶναι εὐρύτερα γνωστός, στήν πρώτη Ἀνάσταση. Ἡ Ἀκολουθία διανθισμένη ἀπό τίς προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πού ἀναφέρονται στό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, χαρακτηρίζεται ἀπό τόν παραδοσιακό χτύπο τῶν καθισμάτων καί στασιδιῶν, γιά νά δηλωθεῖ ἔτσι ἡ ἀποδυνάμωση καί ἡ διάλυση τοῦ Ἄδη καί τοῦ θανάτου.

Τά μεσάνυχτα, τά πάντα μαρτυροῦν τό χαρόσυνο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, τό ὁποῖο δύο χιλιάδες χρόνια τώρα βιώνει ἡ Ἐκκλησία ὡς μία

αδιάψευστη πραγματικότητα. Στό προαύλιο, τό χλιοτραγουδισμένο «πλατύ» του Πανορμίτη, ἔχει στηθεῖ ἀπό τό πρωί τό βάθρο, γιά νά πραγματοποιηθεῖ σέ λίγο ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος, ἀφοῦ ὅλες τίς προηγούμενες μέρες ἔχει χοροστατήσει σ' ὅλες τίς Ἐνορίες τοῦ νησιοῦ, ἀπόψε θά προεξάρχει στήν Τελετή τῆς Ἀναστάσεως στόν Πανορμίτη καί ἐν συνέχειᾳ θά τελέσει τήν Ἀναστάσιμη Θ. Λειτουργία. Στό τέλος θά εὐλογήσει καί θά προσφέρει στούς πιστούς τά κόκκινα αὐγά. Μετά, ὅλο τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα θά ἀνέβει στήν Μεγάλη Τραπεζαρία τῆς Μονῆς, ὅπου θά καθίσει στό Πασχαλινό τραπέζι. Ἐκεῖ προσφέρεται φιλόξενα σ' ὅλους ἡ παραδοσιακή μαγειρίτσα, οἱ συμμακές «τοῦρτες» (τυρόπιτες), καί τά πατροπαράδοτα ζαχαρένια κουλουράκια.

Τήν ἡμέρα τοῦ Πάσχα τελεῖται ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης καί ἔτσι κλείνει ἡ μεγάλη αὐτή ἑορτή, πού ὁ καθένας θά ἤθελε νά ζήσει στήν Σύμη καί προπαντός κοντά στόν ἀγαπημένο Ἀρχάγγελο καί τήν ἱστορική Μονή Του.

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Δί' ένα ακόμη έτος σύν Θεῷ, λειτούργησαν τὰ Κατηχητικά σχολεῖα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὡς ἔμπρακτη ἀπάντηση καί ἐναντίωση τῶν συνειδητοποιημένων παιδιῶν μας, εἰς τήν διογκούμενη πνευματική κρίση καί τόν ἀποπροσανατολισμό τῆς ἐκκοσμικευμένης ἐποχῆς μας. Ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, φορέας τῆς ἀληθείας καί χῶρος ἐλευθερίας καί ἀγάπης, παρακάμπτει αὐτά τὰ ἀπατηλά καί παρερχόμενα φαινόμενα, μένει ἐδραία καί ἀμετακίνητη «ἐν οἷς ἔμαθε καί ἐπιστώθη» (Β' Τιμ. γ', 14), διδάσκουσα ἀναλλοίωτα τήν ἀλήθεια στούς νέους, πού ἀποτελοῦν τήν ἐλπίδα καί τήν συνέχεια τοῦ Γένους μας.

Τὰ μαθήματα τοῦ Κατηχητικοῦ, ἔδωσαν τήν δυνατότητα στούς μικροῦς μαθητές, νά γνωρίσουν καί νά κατανοήσουν ἀρκετά πράγματα γύρω ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη, λατρεία καί ζωή. Γιά τό σκοπό αὐτό πραγματοποιήθηκαν δεκάδες συναντήσεις μέ τούς Κατηχητές τους, οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦντας σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους καί διαλογικές συζητήσεις, ἔδωσαν στά παιδιά πολλές εὐκαιρίες γόνιμου προβληματισμοῦ πάνω

Ὁ Σεβ. Μη-
τροπολίτης
μας μέ-
τόν Ἡγου-
μενεύοντα
π. Ἱερόθεο
καί τόν
π. Ἀντώνιο,
περιβαλλό-
μενοι ἀπό
τά Κατηχη-
τόπουλα τῆς
Σύμης.

σέ ἐπίκαιρα καί σημαντικά θέματα. Παράλληλα
ὕπῃρξαν συναντήσεις, κατά τίς ὁποῖες τά παιδιά
συμμετεῖχαν σέ ὁμαδικά παιγνίδια, πού προάγουν
τήν συνεργασία καί τήν εὐγενῆ ἄμιλλα.

Εἰς τό τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους καί συγκε-
κριμένα τήν Κυριακή 26ῃ Μαΐου, ἔλαβε χώρα εἰς
τήν Ἱερά Μονή Πανορμίτου ἡ τελετή λήξεως τῶν
μαθημάτων. Τά Κατηχητόπουλα συνοδευόμενα
ἀπό τούς Γονεῖς τους, συμμετεῖχαν εἰς τήν Θεία
Λειτουργία, κατά τήν ὁποία ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης
μας παρέστη συμπροσευχόμενος. Κατόπιν ξενα-
γήθηκαν ἀπό τόν ἴδιο εἰς τά Μουσεῖα τῆς Μονῆς,

γιά νά γνωρίσουν ἔτσι ἐπακριβῶς τήν ἱστορική πορεία της καί τήν πολυποίκιλη προσφορά της. Τό μεσημέρι παρεκάθισε μαζί τους εἰς τήν Μεγάλη Τράπεζα τῆς Μονῆς, ὅπου καί συνέφαγαν, καί κατόπιν ἀκολούθησε τό ὁμορφο ἐορταστικό πρόγραμμα. Τέλος ὁ Σεβ. ὁμίλησε ἐπικαίρως εἰς τοὺς μαθητές καί τοὺς Γονεῖς τους, ἐπιδίδοντας εἰς ἓνα ἕκαστον τό «Ἐνθύμιο» τοῦ Κατηχητικοῦ, μαζί μέ τήν «Βίβλο γιά τά παιδιά».

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ 2013

Τά ἔργα κατασκευῆς, συντηρήσεως, ἀνακαινίσεως καί ἐξωραϊσμοῦ εἰς τήν Ἱ. Μονή τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τήν Χάρη τοῦ Παμμεγίστου Ταξιάρχου, παρ' ὅλες τίς γενικότερες δυσκολίες τῆς ἐποχῆς μας, δέν σταμάτησαν οὔτε καί τόν παρελθόντα χρόνο.

 Μεγαλοπρεπέστατη ὥψη ἔδωσε στό Μοναστηριακό συγκρότημα, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς κρηπιδώσεως τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τοῦ ὄρμου, καί παραλλήλως ἡ διαπλάτυνση τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ

Γενική άποψη τοῦ ἀποπερατωθέντος ἔργου τῆς κρηπιδώσεως τοῦ λιμανιοῦ τῆς Ἱ. Μ. Πανορμίτου.

καί συγκεκριμένα τοῦ σημείου ἐκείνου πού εὕρεται ἔμπροσθεν τῆς «Τριορόφου» οἰκοδομῆς τῶν Ξενώνων. Τό ἔργο ἐκτελέστηκε ἀπό τό Λιμενικό Ταμεῖο Δωδεκανήσου καί χρηματοδοτήθηκε ἀπό ἰδίους πόρους τῆς Περιφέρειας Ν. Αἰγαίου. Ὅπως καί παλαιότερα εἶχε ἀναφερθεῖ, ἡ ἀνάγκη κατασκευῆς ἦταν ἐπιτακτικότερη, διότι μέ κάθε ἐπιδείνωση τοῦ καιροῦ, τά κύματα ἔβγαιναν στήν στεριά καί περιέλουζαν κυριολεκτικά τό γειτνιάζον κτίριο, δημιουργώντας ἔτσι τεράστια προβλήματα στήν ἀντοχή καί τήν στατικότητα του. Πλέον ἡ θάλασσα ἀπομακρύνθηκε ἀπ' αὐτό περίπου τριάντα μέτρα, καί ὁ κίνδυνος ἀπεσοβήθη. Ἐξ ἄλλου,

στό νέο τμήμα τῆς κρηπιδώσεως δημιουργήθηκαν ὑποδομές πού ἐξυπηρετοῦν τήν πρυμνοδέτηση ἐπιβατηγῶν πλοίων καί δεκάδων σκαφῶν πού ἐπισκέπτονται τόν γραφικό ὄρμο τῆς Μονῆς.

✿ Ἐπίσης σέ ὑλοποίηση τῆς τεχνικῆς Μελέτης τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ κ. Θεοδοσίου Κολιάδη, καί τίς ἀναγκαῖες οἰκοδομικές, ἠλεκτρολογικές, ὑδραυλικές, ξυλουργικές, ἀλλά καί τίς ἐργασίες ἐλαιοχρωματισμοῦ πού προέβλεπε αὐτή, ἀνακαινίσθηκε ἐξ ὀλοκλήρου τό πρῶτο κτίριο τῶν Ξενώνων μέ τήν χαρακτηριστική ὀνομασία «Καλύμνικα». Τό παλαιό λιθόκτιστο οἰκοδόμημα θωρακίστηκε ἐσωτερικά ὀλόκληρο μέ τήν προσθήκη μιᾶς τεράστιας πλάκας ἀπό ὀπλισμένο σκυρόδεμα, πάνω στήν ὁποία μέ νέα λειτουργική διαρρύθμιση προέκυψαν ὑπνοδωμάτια, κουζίνες καί λουτρά, τά ὁποῖα προηγουμένως δέν ὑπῆρχαν στό ἀρχικό κτίριο. Ἔτσι στόν πρῶτο ὄροφο, στεγάζονται πλέον τέσσερα σύγχρονα διαμερίσματα, πού χρησιμοποιοῦνται ὡς καταλύματα γιά τούς Προσκυνητές, καί διαθέτουν καινούργια κουφώματα, ἐπίπλωση καί οἰκοσκευή. Οἱ ἐργασίες ὀλοκληρώθηκαν, μέ τήν ἀντικατάσταση τῆς παλαιᾶς κεραμοσκεπῆς, ἡ στεγανότητα τῆς ὁποῖ-

Τὸ κτιριακὸ συγκρότημα τῶν «Καλυμνίκων», κατὰ τὴν φάση ἀνακαινίσεως τῆς κεραμοσκεπῆς του.

ας, λόγω παλαιότητας, ἦταν ἐπισφαλῆς καὶ δημιουργοῦσε σοβαρὸ πρόβλημα στό κτίσμα. Ἐτσι λοιπόν τοποθετήθηκε καινούργιος ξυλότυπος καὶ ἀφοῦ θωρακίστηκε μέ ὑδρομόνωση καὶ θερμομόνωση, τοποθετήθηκαν καινούργια παραδοσιακά κεραμίδια, πού ἐξασφαλίζουν πλέον ἀπόλυτη στεγανοποίηση στό ἐσωτερικὸ τοῦ κτιρίου.

🌀 Οἱ δύσκολες καιρικές συνθῆκες τοῦ περυσinoῦ χειμῶνα μέ τίς πρωτοφανεῖς γιὰ τό νησί συνεχεῖς βροχοπτώσεις, ἔφεραν στήν ἐπιφάνεια ἓνα μεγάλο πρόβλημα στατικότητας πού ὑπέβασκε στό μπαλκόνι τῆς ἀνατολικῆς ἐσωτερικῆς πτέ-

ρυγας τῆς Μονῆς. Ἡ συγκεκριμένη πτέρυγα πού στεγάζει τὴν Μεγάλῃ Τράπεζα τοῦ Πανορμίτη, κατασκευάστηκε τὸ 1787, ἀπὸ τὸν Ρόδιο ἀρχιτέκτονα Ἀναστάσιο Καρναβά, ὁ ὁποῖος οἰκοδόμησε καὶ τὸ Καθολικὸ λίγο νωρίτερα, ἐπὶ Ἡγουμενεῖας Νεοφύτου τοῦ Α΄. Ἡ στήριξη τοῦ δαπέδου τοῦ ἐξώστη ἐπιτυγχανόταν ἀπὸ τοὺς τότε τεχνίτες, μὲ τὴν τοποθέτηση ἀνά τακτὰ διαστήματα μεγάλων σιδηροδοκῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονταν καὶ κτίζονταν μὲ τὴν προσθήκη εἰδικοῦ κράμματος «πορσελάνης», συμπαγεῖς πλίνθοι τοποθετημένοι τοξοειδῶς. Πάνω σ' αὐτοὺς, διαμορφώναν μὲ τὸ ἴδιο ὑλικὸ ἐπίπεδη τὴν ἐπιφάνεια καὶ τέλος ἔστρωναν ἐπιφανειακῶς κεραμικὰ πλακίδια. Οἱ σιδηροδοκοὶ ὅμως λόγῳ τῆς παλαιότητος καὶ τῆς σταδιακῆς εἰσροῆς τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὀξειδώθηκαν καὶ καταστράφηκαν σὲ ἐπικίνδυνο βαθμὸ, μὲ ἀποτέλεσμα σὲ ὀρισμένα σημεῖα, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ περυσينوῦ χειμῶνα, νὰ ἀποκολλῶνται κάποιοι πλίνθοι. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἦταν λίαν ἀνησυχητικὸ, ἀφοῦ πλέον διαφαινόταν ὀρατὸς ὁ κίνδυνος καταρεύσεως ὅλου τοῦ μπαλκονιοῦ, κάτω ἀπ' τὸ ὁποῖο βρίσκεται ἡ εἴσοδος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου καὶ τὸ «Κηροστάσιο», μὲ ὅ,τι

*Άπό τίς κατασκευαστικές φάσεις τῆς ἐσωτ.
 Ανατολικῆς πτέρυγας Ἱ. Μονῆς Πανορμίτου.*

αὐτό συνεπάγεται. Ἀλλά καί ἐπάνω στό μπαλκόνι ὑπάρχει ἡ εἴσοδος τῆς Μεγ. Τραπεζαρίας καί τοῦ «Δεσποτικοῦ», ὅπου ἐπίσης κυκλοφοροῦν πολλοί διερχόμενοι. Ὑπ' αὐτές τίς ἐπιτακτικές συνθήκες, ἡ διοίκηση τῆς Μονῆς, προχώρησε σέ μιά ρηξικέλευθη ἐπέμβαση στό χῶρο αὐτό, ἀφοῦ βεβαίως ἐκπονήθηκε ἡ σχετική μελέτη καί ἀδειοδότηση. Ἡ ἀρχική παλαιά κατασκευή καθαιρέθηκε παντελῶς καί ἀφοῦ κατασκευάστηκε ξυλότυπος, τοποθετήθηκε ὀπλισμένο σκυρόδεμα, ἐξασφαλίζοντας ἔτσι ὑψηλή ἀντοχή καί ἀσφάλεια. Τέλος, κατασκευάστηκε καί νέα σκάλα, πού διευκολύνει τήν πρόσβαση στό «Δεσποτικό» καί ὅλο τό δάπεδο ἐπιστρώθηκε μέ καινούργια κεραμικά πλακίδια, πού ἀποτρέπουν κάθε ἵχνος ὑγρασίας.

✚ Δραττομένη τῆς εὐκαιρίας, ἡ Μονή ἐπέκτεινε τίς οἰκοδομικές της δραστηριότητες καί στό ισόγειο τμήμα τῆς συγκεκριμένης πτέρυγας. Οἱ ὀγκῶδεις πέτρινοι τοίχοι ἀποχρίσθηκαν καί σοβατίστηκαν μέ νέα ἀνθεκτικά ὑλικά, εἰς τρόπον ὥστε ὁ χῶρος ἐξωτερικῶς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου νά ἐξωραϊσθεῖ πλήρως καί νά ἀναδειχθεῖ σέ μιά μικρή ὁμορφη ὅαση.

✚ Ἐπίσης ἐπισκευαστικές ἐργασίες πραγμα-

***Άποψη τῆς ἀποπερατωθείσης πτέρυγας μέ τήν
εἴσοδο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.***

τοποιήθηκαν καί σ' ὅλες τίς κεραμοσκεπές τῆς ἀνατολικῆς καί νοτίας πτέρυγας τῆς Μονῆς, προκειμένου νά ἐξασφαλισθεῖ σέ καλύτερο βαθμό ἡ στεγανοποίησή τους. Ἀκόμα γιά τόν ἴδιο λόγο, ἀντικαταστάθηκε ἡ παλαιά τσιμεντόπλακα-ὀροφή τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, πού εὑρίσκεται ἐντός τῆς Μεγ. Τραπέζης.

✚ Τέλος, πολύ οὐσιαστική ἐργασία ἔγινε καί στό Καθολικό τοῦ Ταξιάρχου, ὅπου τοποθετήθηκαν καινούργια ξύλινα παράθυρα, πού ἀντικατέστησαν τά σεσαθρωμένα πού προϋπῆρχαν. Ἐπίσης ἀντικαταστάθηκαν καί οἱ παλαιές μεταλλικές σιδεριές, πού ἐγγυῶνται καλύτερα τήν ἀσφάλεια τοῦ Ναοῦ.

*Στιγμιότυπα ἐκ τοῦ «Δρόμου Θυσίας 2013»
εἰς τήν Ἱ. Μονή Πανορμίτου.*

*Στιγμιότυπο ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Συλλόγου
Γυναικῶν Σύμης τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων
εἰς τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας, πού τόν ἐπισκέφθηκαν
γιά νά ψάλλουν τά κάλαντα.*

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Σύμης ιδρύθη τήν 20η Ἀπριλίου 2004 μέ ἀπόφαση τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἱκανοποιώντας πάγιο αἶτημα τῶν κατοίκων γιά ἐκκλησιαστική ἀναβάθμιση. Στή Μητρόπολη ἀνήκουν πέραν τῆς Σύμης, πού ἀποτελεῖ τήν ἔδρα της, ἡ Χάλκη, ἡ Τῆλος καί τό Καστελλόριζο.

Τά ἀκριτικά αὐτά νησιά, ὑπάγονταν στήν Ἱερά Μητρόπολη Ρόδου, ἐκ τῆς ὁποίας καί ἀπεκόπησαν, προκειμένου νά ἰδρυθεῖ ἡ νέα Μητρόπολη. Πρῶτος Μητροπολίτης καί ποιμενάρχης τῆς ἀρτισυστάτου Μητροπόλεως, μετά τήν παμψηφεῖ ἐκλογή του κατεστάθη ὁ ἀπό Παμφίλου Χρυσόστομος.

Ἡ ἐνθρόνησίς του πραγματοποιήθηκε εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σύμης, τήν 3η Ἰουλίου 2004 μέ τήν ἀρμόζουσα ἐκκλησιαστική τάξη καί τήν πάνδημη συμμετοχή Ἀρχῶν καί Λαοῦ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύμης, υπέρτιμος καὶ ἑξαρχος Νοτίου Αἰγαίου Πελάγους, κ. Χρυσόστομος (κατὰ κόσμον Ἰωάννης Δημητριάδης), ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1944, ἐν Ἀγριδίοις Ἰμβρου.

Ἐπεράτωσε τὰς Λυκειακὰς σπουδὰς εἰς τὸ ἀντίστοιχον τμήμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας, ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐκάρη Μοναχὸς εἰς τὴν Ἱ. Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Ἀγ. Ἀναστασίας ἐν Χαλκιδικῇ. Τὸ 1968 ἐχειροτονήθη Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος. Ἀκολουθῶς ὑπηρέτησεν ὡς Ἐφημέριος κατὰ τὰ ἔτη 1974- '76 ἐν Ἀμερικῇ καὶ κατόπιν εἰς Γερμανίαν, ἐν τῇ Ἑνορίᾳ τοῦ Ἀγ. Βασιλείου Ἀννοβέρου. Τὸ 1980 ἡ Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸν ἐξέλεξε βοηθὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γερμανίας, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Παμφίλου, τῆς χειροτονίας γενομένης τὴν 8ῃ Νοεμβρίου 1980 ἐν Βόννῃ. Κατὰ τὰ ἔτη 1995-2000 διετέλεσε Πρωτοσυγκελλεύων τῆς

Ίεραῖς Μητροπόλεωσ Γερμανίας. Τήν 20η Ἀπριλίου 2004 ἐξελέγη πρῶτος Μητροπολίτης τῆς ἀρτισυστάτου Μητροπόλεωσ Σύμησ. Ἡ ἐνθρόνησις του πραγματοποιήθηκε τήν 3η Ἰουλίου 2004, στὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου, εἰς τήν Σύμη.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΘΡΩΣΗ

✚ **Ἑδρα:** Σύμη Τ. Κ. 856 00.

✚ **Τηλέφωνα:** Μητροπολίτου, οἰκίας 22460 72261, Fax 22460 72273, Γραφείων τηλ. καὶ Fax 22460 71506.

✚ **Γεν. Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος:** Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Μακρῆσ τηλ. 22460 71506, 6972523169.

✚ **Διοικητικὸν Προσωπικόν:** Γραμματεὺς κ. Γεώργιος Πετρόπουλος τηλ. 22460 71506.

✚ **Τοπικὸν Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.:** Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Μακρῆσ.

✚ **Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις:** www.imsymis.gr, www.imsymis.org

✚ **Ἡλεκτρονικὸν ταχυδρομεῖον (e-mail):** imsymis@yahoo.com & imsymis.org

ΕΝΟΡΙΑΙ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΜΗΣ

📍 **Νήσος Σύμη Τ.Κ. 856 00**

Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Σύμης: Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Μακρῆς τηλ. 22460 71506.

1. Ἱερός Ναός Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, (Μητροπολιτικός). Ἐφημέριος Στέφανος Μακρῆς τηλ. 22460 71506, 6972523169.

2. Ἱερός Ναός Ἀγίας Τριάδος, Ἐφημέριος: Παντελεήμων Μακρόπουλος, τηλ. 6984 517191.

3. Ἱερός Ναός Ἀγίου Γεωργίου, Ἐφημέριος: Σταθόπουλος Χρῆστος, τηλ. 22460 71471.

4. Ἱερός Ναός Ἀγίου Ἀθανασίου, Ἐφημέριος: Ὁθίτης Ἐλευθέριος, τηλ. 22460 71631.

5. Ἱερός Ναός Ἀγίου Ἐλευθερίου, Ἐφημέριος: Γεωργιάδης Δημήτριος, τηλ. 22460 72267.

6. Ἱερός Ναός Παναγίας Κάστρου, Ἐφημέριος: Κενή.

7. Ἱερός Ναός Τιμίου Σταυροῦ, Ἐφημέριος: Κοενάκης Ἱερόθεος, τηλ. 22460 72485.

8. Ἱερός Ναός Ἀγίου Δημητρίου: Κενή.

9. Ἱερός Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου: Ἐφημέριος: Μανιάς Ἀντώνιος, τηλ. 6932 364641.

10. Ἱερός Ναός Κεχαριτωμένης, Ἐφημέριος: Σταθόπουλος Χρῆστος, τηλ. 22460 71471.
11. Ἱερός Ναός Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, Ἐφημέριος: Γεωργιάδης Δημήτριος.
12. Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου, Ἐφημέριος: Κενή.
13. Ἱερός Ναός Ἀγίου Γεωργίου, Ἐφημέριος: Κενή.
14. Ἱερός Ναός Ἀγίου Παντελεήμονος, Ἐφημέριος: Κενή.

Νῆσος Τήλος T.K. 850 02

- Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Τήλου: Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Φραγκόπουλος τηλ. 22460 44325.
15. Μέγα Χωριό- Ἱερός Ναός Ταξιάρχου (Μητροπολιτικός), Ἐφημέριος Ἐμμανουήλ Πόγκιας 6946 151019.
 16. Λιβάδια- Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου, Ἐφημέριος: Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Φραγκόπουλος τηλ. 22460 44325, 6934 661005.

Νῆσος Χάλκη T.K. 851 10

- Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Χάλκης: Ἱερεὺς Σάββας Πατέρας τηλ. 22460 45210
17. Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου, Ἐφημέριος: Σάββας Πατέρας τηλ. 6945 315583.

 Νήσος Μεγίστη (Καστελλόριζο) Τ.Κ. 851 11
Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Μεγίστης: Πρωτο-
πρεσβύτερος Γεώργιος Μαλτέζος.

18. Ἱερός Ναός Ἀγίων Κων/νου καί Ἑλένης, Ἐφη-
μέριος: Μαλτέζος Γεώργιος τηλ. 22460 49352,
6973 820905.

Ἱεραὶ Μοναί

Ἀνδρῶναι:

- 1.** Ἱ. Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουνιώ-
του, Σταυροπηγιακή καί Πατριαρχική Μονή
Σύμης, τηλ. 22460 71233. Ἐπιστάτης Πρωτο-
πρεσβύτερος Μακρῆς Στέφανος, τηλ. 22460
72665, 6972 523169.
- 2.** Ἱ. Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου
Σύμης. Ἡγουμενεύων Ἀρχιμ. Ἱερόθεος Κοε-
νάκης, τηλ. 22460 72485. Γραμματεὺς κ. Σα-
κελλάριος Κρητικός τηλ. 22460 71354. Τηλ.
Γραφείων Ἱ. Μονῆς. 22460 71581, Fax 22460
71668.
- 3.** Ἱ. Μονή Ἀγίου Παντελεήμονος Τήλου. Ἐπι-
στάτης Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Φραγκόπουλος,

τηλ. 22460 44325, 6934 661005. Ἐφημέριος
Ἐμμανουήλ Πόκιας 6946 151019.

4. Ἰ. Μονή Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Χάλκης.
Ἐπιστάτης Ἱερέυς Σάββας Πατέρας.

5. Ἰ. Μονή Ἀγίου Γεωργίου Βουνοῦ Μεγίστης,
Ἐπιστάτης Πρωτοπρ. Μαλτέζος Γεώργιος.

Πνευματική Διακονία:

Θεῖον Κήρυγμα: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ὅπου
ἂν ἡ ἱερουργῶν.

Ἱερά Ἐξομολόγησις: Οἱ πρός τοῦτο ἐντεταλ-
μένοι ἱερεῖς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἐκκλησιαστικόν Βιβλιοπωλεῖον: Ἐν τῇ Ἱ.
Μονῇ Πανορμίτου Σύμης.

Φιλανθρωπική Διακονία:

**Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Ἱ. Μητροπό-
λεως Σύμης:** Προεδρεύει ὁ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
κ. Χρυσόστομος.

Ἀγιολογία

Τοπικαί ἑορταί:

1. Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου εἰς Σύμη
(8η Νοεμβρίου).
2. Ἀγίου Παντελεήμονος εἰς Τῆλον
(27η Ἰουλίου).

3. Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου εἰς Χάλκη
(29η Αὐγούστου).
4. Ἀγίων Κων/νου καί Ἑλένης εἰς Καστελλόριζον
(21η Μαΐου).

Ἱερά Προσκυνήματα:

1. Ἱ. Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου
Σύμης.
2. Ἱ. Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Ρουκουνιώτου
Σύμης.
3. Ἱ. Μονή Ἀγίου Παντελεήμονος Τήλου.

Ἱερὸν ἀγίασμα:

Ἱ. Μονή Ἀγίου Παντελεήμονος Τήλου.

Εἰκόνες περίπυστοι:

1. Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου Σύμης.
2. Ἀγίων Κων/νου καί Ἑλένης Μεγίστης.

Ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη:

1. Ἐκκλησιαστικόν Μουσεῖον-Σκευοφυλάκιον,
Βιβλιοθήκη καί Λαογραφικόν Μουσεῖον Ἱ. Μο-
νῆς Ταξιάρχου Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου Σύμης.
2. Ἐκκλησιαστικόν Σκευοφυλάκιον Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἀγίου Νικολάου Χάλκης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ἑγουμενέων Ἀρχιμανδρίτης:
Ἱερόθεος Κοενάκης

Πρόεδρος:
Ὁ Πανοσ. Καθηγούμενος

Μέλη Ἐφορείας:
Διακοκολιός Ἀνδρέας, Κρητικός Εὐστάθιος,
Κυπριώτης Μιχαήλ, Κυριακάκης Δημήτριος,
Μισσός Μιχαήλ, Πατατοῦκος Μᾶρκος,
Πατατοῦκος Μιχαήλ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Γραμματεὺς:
Σακελλάριος Κρητικός
Τεχνικός προϊστάμενος:
Παναγιώτης Διακοσταμάτης

ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Ἑγουμενέων Ἀρχιμανδρίτης:
Ἱερόθεος Κοενάκης: 22460 – 72485

Γραμματεὺς:
κ. Σακελλάριος Κρητικός: 22460 – 71354

Ταμίας:
κ. Καλλιόπη Τσίγκη: 22460 – 71581

Λογιστής:
κ. Αἰμιλιανός Καψῆς: 22460 – 71581

Ὑπεύθ. Περιουσιολογίου:
κ. Ἀντώνιος Τσιμέττας: 22460 – 70101

Ὑπάλληλος Γραφείου:
κ. Μιχαήλ Κρητικός: 22460 – 71581

Διαχειριστής Ξενώνων:
κ. Κων/νος Σεῖρλης: 22460 – 72414

FAX: 22460 – 71668

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2014

Ἰνδικτιῶν ζ'
Ἡλίου κύκλοι 18
Σελήνης κύκλοι 17
Σελήνης θεμέλιον 10

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου 9
(Ἦχος πλ. δ', Ἑωθινὸν ια')

Ἡ Απόκρεως Φεβρουαρίου 23

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Τρίτῃ τῆς Δ' ἑβδομάδος
τῶν Νηστειῶν

Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου 18

Λατίνων Πάσχα Ἀπριλίου 20

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἀπριλίου 20

Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 29

Ἡ Πεντηκοστή Ἰουνίου 8

Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων Ἰουνίου 15

Κρεωφαγίας ἡμέραι 61

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[illegible]

Copyright & Έκδοσις:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

Κείμενα:

Πρωτοπρ. Γεωργίου Χρ. Εὐθυμίου,
Ἐπικούρου Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
καί
Γεωργίου Πετροπούλου, θεολόγου.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:
Ἀποψη τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος Τήλου

Οἱ φωτογραφίες
προέρχονται ἀπό τό φωτογραφικό ἀρχεῖο
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύμης.

Ἑκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδητιοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr